EUROPOS
KOMISIJA

Briuselis, 2020 02 12
COM(2020) 49 final

ANNEXES 1 to 6

PRIEDAI

Pasiūlymas

TARYBOS DIREKTYVA

dėl administracinio bendradarbiavimo apmokestinimo srityje (kodifikuota redakcija)

↓ 2014/107/ES 1 straipsnio 6 punktas ir priedas (pritaikytas)
→1 Klaidų ištaisymas OL L 242, 2015 9 18, p. 48

I PRIEDAS

FINANSINIŲ SĄSKAITŲ INFORMACIJOS TEIKIMO IR IŠSAMAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS

Šiame priede išdėstytos duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo taisyklės, kurias turi taikyti duomenis teikiančios finansų įstaigos, kad valstybės narės vykdydamos automatinius mainus galėtų teikti šios direktyvos 8 straipsnio 4 dalyje nurodytą informaciją. Šiame priede taip pat apibūdinamos taisyklės ir administracinės procedūros, kurias valstybės narės turi įdiegti, kad būtų užtikrintas veiksmingas toliau išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų įgyvendinimas ir laikymasis.

I SKIRSNIS

BENDRIEJI DUOMENŲ TEIKIMO REIKALAVIMAI

A Pagal C, D ir E poskirsnius kiekviena duomenis teikianti finansų įstaiga privalo savo valstybės narės kompetentingai institucijai pateikti toliau nurodytą informaciją apie tokios duomenis teikiančios finansų įstaigos kiekvieną praneštiną sąskaitą:

→1 1. kiekvieno praneštino asmens, kuris yra sąskaitos turėtojas, vardą, pavardę (pavadinimą), adresą, gyvenamosios vietos valstybę (-es) narę (-es), MMIN, gimimo datą ir vietą (fizinio asmens atveju), o kai tai susiję su subjektu, kuris yra sąskaitos turėtojas ir kuris pritaikius išsamaus patikrinimo procedūras, atitinkančias V, VI ir VII skirsniuose išdėstytas procedūras, yra pripažįstamas turinčiu vieną ar kelis kontroliuojančiuosius asmenis, kurie yra praneštini asmenys, tokio subjekto pavadinimą, adresą, rezidavimo vietos valstybę (-es) narę (-es) ir (jei yra) kitą (-as) jurisdikciją (-as), MMIN ir kiekvieno praneštino asmens vardą, pavardę, adresą, gyvenamosios vietos valstybę (-es) narę (-es), MMIN ir gimimo datą bei vietą; ←

2. sąskaitos numerį (arba funkcinį ekvivalentą, jei nėra sąskaitos numerio);

3. duomenis teikiančios finansų įstaigos pavadinimą ir identifikavimo numerį (jei yra);

4. sąskaitos likutį arba vertę (įskaitant kaupiamąją sumą arba išperkamąją sumą, kai tai susiję su kaupiamojo draudimo sutartimi arba anuiteto sutartimi) atitinkamų kalendorinių metų ar kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio pabaigoje, arba informaciją apie sąskaitos uždarymą, jei per tuos metus ar laikotarpį sąskaita buvo uždaryta;

5. pasaugos sąskaitos atveju:

   a) visą bendrą palūkanų sumą, visą bendrą dividendų sumą ir visą bendrą kitų pajamų, gautų už sąskaitoje turimas lėšas, sumą, kiekvienu atveju įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą (arba sąskaitos atžvilgiu) per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, ir

b) visas bendras pajamas iš finansinio turto pardavimo ar išpirkimo, įmokėtas arba įskaitytas į sąskaitą per kalendorinius metus ar kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, kurių atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga veikė kaip saugotojas, brokeris, nominalus savininkas ar kitoks sąskaitos turėtojo agentas;

6. indėlio sąskaitos atveju – visą bendrą palūkanų sumą, įmokėtą ar įskaitytą į sąskaitą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį, ir

7. A poskirsnio 5 dalyje ar 6 dalyje nenurodytos sąskaitos atveju – visą bendrą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį sąskaitos turėtojui į sąskaitą įmokėtą ar įskaitytą sumą, kurios atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga yra įsipareigojęs asmuo arba skolininkas, įskaitant bendrą išperkamųjų išmokų sąskaitos gavėjui sumą per kalendorinius metus arba kitą atitinkamą ataskaitinį laikotarpį.

B. Teikiant informaciją turi būti nurodoma valiuta, kuria yra išreikšta kiekviena suma.

C. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, kiekvienos praneštinos sąskaitos, kuri yra jau esanti sąskaita, atžvilgiu nereikia pranešti MMIN arba gimimo datos, jeigu toks MMIN ar gimimo data nenurodyti duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje ir nėra reikalaujama, kad tokia duomenis teikianti finansų įstaiga juos rinktų pagal nacionalinę teisę arba Sąjungos teisės aktą. Tačiau reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga dėtų deramas pastangas siekdama iki antrų kalendorinių metų pabaigos, einančių po metų, kuriais jau esančios sąskaitos buvo nustatytos praneštinomis sąskaitomis, gauti su jau esančiomis sąskaitomis susijusį MMIN ir gimimo datą.

D. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, MMIN nereikia pranešti, jei atitinkama valstybė narė arba kita rezidavimo vietos jurisdikcija nesuteikė MMIN.

E. Neatsižvelgiant į A poskirsnio 1 dalį, gimimo vietos nereikia pranešti, išskyrus atvejus, kai:

1. reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sužinotų šią informaciją ir ją praneštų pagal savo nacionalinę teisę, arba reikalaujama ar buvo reikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sužinotų tą informaciją ir ją praneštų pagal 2015 m. sausio 5 d. galiojusį Sąjungos teisės aktą, ir

2. ta informacija yra duomenis teikiančios finansų įstaigos turimuose elektroniniuose duomenyse.

II SKIRSNIS

BENDRIEJI IŠSAMAUS PATIKRINIMO REIKALAVIMAI

A. Sąskaita pradedama laikyti praneština sąskaita nuo tos dienos, kai atlikus II - VII skirsniuose išdėstytas išsamaus patikrinimo procedūras nustatoma, kad tokia sąskaita yra praneština, ir, išskyrus atvejus, kai numatyta kitaip, su praneština sąskaita susijusi informacija turi būti pateikiama kasmet kitais kalendoriniais metais po metų, su kuriais susijusi informacija.

B. Sąskaitos likutis arba suma nustatomi paskutinę kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną.

C. Jei likutį arba sumos ribą reikia nustatyti paskutinę kalendorinių metų dieną, atitinkamas likutis ar suma turi būti nustatomi paskutinę ataskaitinio laikotarpio, kuris baigiasi kartu su tais kalendoriniais metais arba tais kalendoriniais metais, dieną.

D. Kiekviena valstybė narė gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms naudotis paslaugų teikėjų paslaugomis, kad įvykdytų joms nustatytas duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievoles, kaip numatyta nacionalinėje teisėje, tačiau už šių prievolių vykdymą atsako pačios duomenis teikiančios finansų įstaigos.

E. Kiekviena valstybė narė gali leisti duomenis teikiančioms finansų įstaigoms išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau esančioms sąskaitoms ir išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas didelės vertės sąskaitoms, taikyti mažesnės vertės sąskaitoms. Jei valstybė narė leidžia išsamaus patikrinimo procedūras, skirtas naujoms sąskaitoms, taikyti jau esančioms sąskaitoms, toliau taikomos jau turimoms sąskaitoms taikytinos taisyklės.

III SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS JAU ESANČIOMS ASMENINĖMS SĄSKAITOMS

A. Įvadas. Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau esančių asmeninių sąskaitų yra praneštinos sąskaitos.

B. Mažesnės vertės sąskaitos. Toliau išdėstytos procedūros taikomos mažesnės vertės sąskaitoms.

1. Gyvenamosios vietos adresas. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga savo apskaitoje turi asmeninės sąskaitos turėtojo dabartinį gyvenamosios vietos adresą, pagrįstą dokumentiniu įrodymu, duomenis teikianti finansų įstaiga gali asmeninės sąskaitos turėtoją laikyti valstybės narės arba kitos jurisdikcijos, kurioje yra adresas, rezidentu mokesčių tikslais, kad nustatytų, ar toks asmeninės sąskaitos turėtojas yra praneštinas asmuo.

2. Elektroninė duomenų paieška. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga nemano, kad gali remtis asmeninės sąskaitos turėtojo dabartinės gyvenamosios vietos adresu, grindžiamu dokumentiniu įrodymu, kaip nustatyta B poskirsnio 1 dalyje, duomenis teikianti finansų įstaiga turi peržiūrėti savo turimus elektroninius duomenis, kad nustatytų, ar nėra tokių įrodymų, ir taikyti B poskirsnio 3 – 6 dalis:

   a) sąskaitos turėtojas nustatomas kaip valstybės narės rezidentas;

   b) dabartinis korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas (įskaitant pašte esančią pašto dėžutę) yra valstybėje narėje;

   c) vienas ar keli telefono numeriai yra valstybėje narėje ir nė vieno telefono numerio nėra duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybėje narėje;

   d) periodinio mokėjimo nurodymai (nesusiję su indėlių sąskaita) pervesti lėšas į valstybėje narėje esančią sąskaitą;

   e) tuo metu galiojantis įgaliojimas arba įgaliojimas pasirašyti, suteiktas asmeniui, turinčiam adresą valstybėje narėje, arba

f) adresas, kuriame nurodyta „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ adresu, esančiu valstybėje narėje, jei duomenis teikianti finansų įstaiga įrašuose neturi jokio kito sąskaitos turėtojo adreso.

3. Jei atliekant elektroninę paiešką nerandama jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų, nebūtina imtis jokių tolesnių veiksmų tol, kol nepasikeičia aplinkybės ir neatsiranda vienas ar keli įrodymai, siejami su sąskaita, arba kol sąskaita netampa didelės vertės sąskaita.

4. Jei atliekant elektroninę paiešką randami kokie nors B poskirsnio 2 dalies a-e punktuose išvardyti įrodymai arba jei pasikeičia aplinkybės ir atsiranda vienas arba keli įrodymai, siejami su sąskaita, tada duomenis teikianti finansų įstaiga turi sąskaitos turėtoją laikyti kiekvienos valstybės narės, su kuria yra susiję nustatyti įrodymai, rezidentu mokesčių tikslais, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir jei tokiai sąskaitai taikoma viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.

5. Jei atliekant elektroninę paiešką nustatoma, kad yra nurodymas „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ atitinkamu adresu, ir nenustatoma kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių B poskirsnio 2 dalies a-e punktuose išvardytų įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga labiausiai tinkamu pagal aplinkybes būdu privalo atlikti paiešką popieriniuose dokumentuose, apibūdintą C poskirsnio 2 dalyje, arba stengtis iš sąskaitos turėtojo gauti patvirtinimą arba dokumentinį įrodymą, kad galėtų nustatyti to sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais. Jeigu atlikus paiešką popieriniuose dokumentuose nepavyksta rasti įrodymų ir nepavyksta gauti patvirtinimo ar dokumentinio įrodymo, duomenis teikianti finansų įstaiga turi savo valstybės narės kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra patvirtinta dokumentais.

6. Neatsižvelgiant į tai, kad randamas įrodymas pagal B poskirsnio 2 dalį, nereikalaujama, kad duomenis teikianti finansų įstaiga sąskaitos turėtoją laikytų valstybės narės rezidentu, jei:

   a) informacijoje apie sąskaitos turėtoją pateikiamas dabartinis korespondencijos gavimo arba gyvenamosios vietos adresas toje valstybėje narėje, vienas ar keli tos valstybės narės telefono numeriai (ir nė vieno duomenis teikiančios finansų įstaigos valstybės narės telefono numerio), arba periodinio mokėjimo nurodymai (susiję su kitomis finansinėmis sąskaitomis nei indėlių sąskaitos) pervesti lėšas į valstybėje narėje esančią sąskaitą, ir duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba anksčiau buvo peržiūrėjusi ir turi tokius dokumentus:

      i) sąskaitos turėtojo patvirtinimą dėl jo gyvenamosios vietos valstybės (-ių) narės (-ių) arba kitos (-ų) jurisdikcijos (-ų), kuri (-ios) nėra ta valstybė narė, ir

      ii) dokumentą, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją duomenų teikti nereikia;

b) informacijoje apie sąskaitos turėtoją pateikiamas tuo metu galiojantis įgaliojimas arba įgaliojimas pasirašyti, suteiktas asmeniui, turinčiam adresą toje valstybėje narėje, ir duomenis teikianti finansų įstaiga gauna arba anksčiau buvo peržiūrėjusi ir turi tokius dokumentus:

i) sąskaitos turėtojo patvirtinimą dėl jo gyvenamosios vietos valstybės (-ių) narės (-ių) arba kitos (-ų) jurisdikcijos (-ų), kuri (-ios) nėra ta valstybė narė, arba

ii) dokumentą, kuriuo įrodoma, kad apie sąskaitos turėtoją duomenų teikti nereikia.

C. Didelės vertės sąskaitų griežtesnės peržiūros procedūros. Toliau išdėstytos griežtesnės peržiūros procedūros taikomos didelės vertės sąskaitoms.

1. Elektroninė duomenų paieška. Didelės vertės sąskaitų atžvilgiu duomenis teikianti finansų įstaiga turi peržiūrėti savo turimus elektroninius duomenis, kad nustatytų, ar juose nėra B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų.

2. Paieška popieriniuose dokumentuose. Jei duomenis teikiančios finansų įstaigos elektroninėse paieškos duomenų bazėse yra laukai atitinkamiems įrašams ir yra saugoma visa C poskirsnio 3 dalyje apibūdinta informacija, toliau jokia paieška popieriniuose dokumentuose neatliekama. Jei elektroninėse duomenų bazėse visos šios informacijos nėra, kai tai susiję su didelės vertės sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga taip pat turi peržiūrėti turimą kliento pagrindinę bylą ir toliau nurodytus dokumentus (jei jų nėra turimoje pagrindinėje byloje), kurie susiję su sąskaita ir kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo per pastaruosius penkerius metus, kad nustatytų, ar juose nėra B poskirsnio 2 dalyje nurodytų įrodymų:

a) su sąskaita susijusius surinktus pačius naujausius dokumentinius įrodymus;

b) pačią naujausią sąskaitos atidarymo sutartį arba dokumentus;

c) pačius naujausius dokumentus, kuriuos duomenis teikianti finansų įstaiga gavo taikydama pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“ ar kitais reguliavimo tikslais;

d) visus tuo metu galiojančius įgaliojimus ar įgaliojimo pasirašyti formas ir

e) visus tuo metu galiojančius periodinio mokėjimo nurodymus (nesusijusius su indėlių sąskaita) pervesti pinigines lėšas.

3. Išimtis, taikoma, kai duomenų bazėse yra pakankamai informacijos. Duomenis teikianti finansų įstaiga neprivalo atlikti C poskirsnio 2 dalyje apibūdintos paieškos popieriniuose dokumentuose, jei ji turi tokią elektroninę informaciją:

a) sąskaitos turėtojo rezidento statusas;

b) sąskaitos turėtojo gyvenamosios vietos adresas ir korespondencijos gavimo adresas, kuris tuo metu yra duomenis teikiančios finansų įstaigos įrašuose;

c) sąskaitos turėtojo telefono numeris (-iai), jei yra, kuris (kurie) tuo metu yra duomenis teikiančios finansų įstaigos įrašuose;

d) finansinių sąskaitų, kurios nėra indėlių sąskaitos, atveju tai, ar tebegalioja periodinio mokėjimo nurodymai pervesti sąskaitoje esančias pinigines

lėšas į kitą sąskaitą (įskaitant sąskaitą, kuri yra kitame duomenis teikiančios finansų įstaigos filiale ar kitoje finansų įstaigoje);

e) ar tuo metu galiojančiame sąskaitos turėtojo adrese yra nurodyta „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba ją „perduoti“ atitinkamu adresu ir

f) ar yra koks nors su sąskaita susijęs įgaliojimas ar su sąskaita susijęs įgaliojimas pasirašyti.

4. Santykių su klientais vadovo užklausa dėl faktinės informacijos. Be C poskirsnio 1 ir 2 dalyse apibūdintos elektroninės paieškos ir paieškos popieriniuose dokumentuose, duomenis teikianti finansų įstaiga kiekvieną santykių su klientais vadovui priskirtą didelės vertės sąskaitą (įskaitant su tokia didelės vertės sąskaita sujungtas finansines sąskaitas) privalo laikyti praneština sąskaita, jei santykių su klientais vadovas turi faktinės informacijos, kad sąskaitos turėtojas yra praneštinas asmuo.

5. Įrodymų nustatymo rezultatas.

a) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą nenustatoma jokių B poskirsnio 2 dalyje išvardytų įrodymų, ir jei nėra nustatoma, kad sąskaita priklauso praneštinam asmeniui, kaip nurodyta C poskirsnio 4 dalyje, nereikia imtis jokių tolesnių veiksmų tol, kol nepasikeičia aplinkybės ir neatsiranda vienas arba keli įrodymai, siejami su sąskaita.

b) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą surandama kokių nors B poskirsnio 2 dalies a - e punktuose išvardytų įrodymų arba jei vėliau pasikeičia aplinkybės ir atsiranda vienas arba keli įrodymai, siejami su sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga turi tokią sąskaitą laikyti praneština sąskaita kiekvienos valstybės narės, su kuria susijęs įrodymas yra nustatomas, atžvilgiu, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir jei tokiai sąskaitai galioja viena iš minėtoje dalyje nurodytų išimčių.

c) Jei atliekant C poskirsnyje apibūdintą griežtesnę didelės vertės sąskaitų peržiūrą nustatoma, kad yra nurodymas „laikyti korespondenciją pašto skyriuje“ arba „perduoti“ atitinkamu adresu, ir nenustatoma kito sąskaitos turėtojo adreso ir jokių B poskirsnio 2 dalies a–e punktuose išvardytų įrodymų, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo gauti iš tokio sąskaitos turėtojo patvirtinimą arba dokumentinį įrodymą, kad galėtų nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga negali gauti tokio patvirtinimo arba dokumentinio įrodymo, ji turi savo valstybės narės kompetentingai institucijai pranešti, kad ši sąskaita nėra dokumentais patvirtinta.

6. Jei jau esanti asmeninė sąskaita 2015 m. gruodžio 31 d. ⌦ nebuvo ⌫ didelės vertės sąskaita, tačiau didelės vertės sąskaita tampa paskutinę kitų kalendorinių metų dieną, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo per kalendorinius metus, einančius po metų, kuriais tokia sąskaita tampa didelės vertės sąskaita, atlikti C poskirsnyje apibūdintas griežtesnės tokios sąskaitos peržiūros procedūras. Jei atlikus tokią peržiūrą tokia sąskaita pripažįstama praneština sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo pateikti reikiamą informaciją apie tokią sąskaitą, susijusią su metais, kuriais ji yra pripažinta

praneština sąskaita, o visais paskesniais metais tokia informacija turi būti teikiama kiekvienais metais, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.

7. Kai duomenis teikianti finansų įstaiga atlieka C poskirsnyje nurodytas griežtesnės didelės vertės sąskaitos peržiūros procedūras, nė vienais paskesniais metais ji neprivalo vėl atlikti šių griežtesnės tos pačios didelės vertės sąskaitos peržiūros procedūrų, išskyrus tik reikalavimą pateikti santykių su klientais vadovui C poskirsnio 4 dalyje apibūdintą užklausą, išskyrus atvejus, kai sąskaita nėra patvirtinta dokumentais, tada duomenis teikianti finansų įstaiga turėtų tas procedūras atlikti kasmet tol, kol tokia sąskaita nebebus dokumentais nepatvirtinta sąskaita.

8. Jei pasikeičia su didelės vertės sąskaita susijusios aplinkybės ir atsiranda vienas arba keli B poskirsnio 2 dalyje nurodyti įrodymai, siejami su sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga turi tokią sąskaitą laikyti praneština sąskaita kiekvienos valstybės narės, su kuria susijęs įrodymas yra nustatomas, atžvilgiu, išskyrus atvejus, kai ji nusprendžia taikyti B poskirsnio 6 dalį ir jei tokiai sąskaitai galioja viena iš toje dalyje nurodytų išimčių.

9. Duomenis teikianti finansų įstaiga privalo įgyvendinti procedūras, kad užtikrintų, jog santykių su klientais vadovas galėtų nustatyti visus su sąskaita susijusių aplinkybių pasikeitimus. Pavyzdžiui, jei santykių su klientais vadovui pranešama, kad sąskaitos turėtojas turi naują korespondencijos gavimo adresą valstybėje narėje, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo tokį naują adresą laikyti pasikeitusiomis aplinkybėmis ir, jei ji nusprendžia taikyti B papunkčio 6 dalį, privalo iš sąskaitos turėtojo gauti atitinkamus dokumentus.

D. Visos jau esančios asmeninės sąskaitos, kurios pagal šį skirsnį pripažįstamos praneštinomis sąskaitomis, turi būti laikomos praneštinomis sąskaitomis visais paskesniais metais, išskyrus atvejus, kai sąskaitos turėtojas nustoja būti praneštinu asmeniu.

IV SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS NAUJOMS ASMENINĖMS SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų asmeninių sąskaitų yra praneštinos sąskaitos.

A. Kai tai susiję su naujomis asmeninėmis sąskaitomis, atidarius tokią sąskaitą duomenis teikianti finansų įstaiga privalo ⌦ gauti ⌫ patvirtinimą, kuris gali būti įtrauktas į sąskaitos atidarymo dokumentus, leidžiantis duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais ir patvirtinti tokio patvirtinimo pagrįstumą, remiantis informacija, kurią atidarant sąskaitą gavo duomenis teikianti finansų įstaiga, įskaitant visus atliekant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“ gautus dokumentus.

B. Jei patvirtinime nurodoma, kad sąskaitos turėtojas mokesčių tikslais yra valstybės narės rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština sąskaita, o patvirtinime taip pat turi būti nurodomas sąskaitos turėtojo atitinkamos valstybės narės MMIN (pagal I skirsnio D poskirsnį) ir gimimo data.

C. Jei pasikeičia su nauja asmenine sąskaita susijusios aplinkybės ir dėl to duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad pirminis patvirtinimas yra neteisingas arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga negali pasitikėti pirminiu patvirtinimu ir privalo gauti galiojantį patvirtinimą, kuriame būtų nurodyta sąskaitos turėtojo gyvenamoji (-osios) vieta (-os) mokesčių tikslais.

V SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS JAU ESANČIOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš jau esančių subjektų sąskaitų yra praneštinos sąskaitos.

A. Subjektų sąskaitos, kurių neprivaloma peržiūrėti ar nustatyti ir apie kurias neprivaloma pranešti. Išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga priima kitokį sprendimą dėl visų jau esančių subjektų sąskaitų arba atskirai dėl kurios nors aiškiai nustatytos tokių sąskaitų grupės, jau esanti subjekto sąskaita, kurios bendras likutis ar suma 2015 m. gruodžio 31 d. ⌦ neviršijo ⌫ kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 250 000 USD, neturi būti peržiūrima, nustatoma ar apie ją pranešama kaip apie praneštiną sąskaitą tol, kol bendras sąskaitos likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių metų dieną neviršys tos sumos.

B. Subjektų sąskaitos, kurias privaloma peržiūrėti. Jau esanti subjekto sąskaita, kurios bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. ⌦ viršijo ⌫ kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 250 000 USD, taip pat jau esanti subjekto sąskaita, kuri 2015 m. gruodžio 31 d. ⌦ neviršijo ⌫ tos sumos, tačiau kurios bendras likutis ar suma paskutinę bet kurių vėlesnių kalendorinių metų dieną viršija tą sumą, turi būti peržiūrėta D poskirsnyje nustatyta tvarka.

C. Subjektų sąskaitos, apie kurias privaloma pranešti. Kai tai susiję su B poskirsnyje apibūdintomis jau esančiomis subjektų sąskaitomis, praneštinomis sąskaitomis laikomos tik sąskaitos, kurias turi vienas ar keli subjektai, kurie yra praneštini asmenys, arba pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys.

D. Peržiūros procedūros, siekiant nustatyti subjektų sąskaitas, apie kurias privaloma pranešti. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi atlikti toliau nurodytas jau esančių subjektų sąskaitų, apibūdintų B poskirsnyje, peržiūros procedūras, kad nustatytų, ar sąskaitą turi vienas ar keli praneštini asmenys, ar pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys.

1. Nustatoma, ar subjektas yra praneštinas asmuo.

a) Peržiūrima informacija, saugoma reglamentavimo ar santykių su klientais tikslais (įskaitant informaciją, gautą taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“), kad būtų nustatyta, ar ši informacija rodo, jog sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas. Šiuo tikslu įsisteigimo ar įkūrimo vieta arba adresas valstybėje narėje yra informacija, rodanti, jog sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas.

b) Jei informacija rodo, kad sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti

praneština sąskaita, išskyrus tuos atvejus, kai sąskaitos turėtojas jai pateikia patvirtinimą, arba jei ji pagrįstai nustato (remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija), kad sąskaitos turėtojas nėra praneštinas asmuo.

2. Nustatoma, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys. Kai tai susiję su jau esančios subjekto sąskaitos turėtoju (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinas asmuo), duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys. Jeigu bent vienas iš pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojančiųjų asmenų yra praneštinas asmuo, sąskaita turi būti laikoma praneština sąskaita. Tai nustatydama, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis a, b ir c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kuri esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia.

   a) Nustatymas, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga iš sąskaitos turėtojo turi gauti patvirtinimą, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi jos turima arba viešai prieinama informacija, pagrįstai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga.

   b) Sąskaitos turėtojo kontroliuojančiųjų asmenų nustatymas. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo kontroliuojančiuosius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“.

   c) Nustatymas, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo. Siekdama nustatyti, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis:

      i) informacija, surinkta ir saugoma taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“, jei tai jau esanti subjekto sąskaita, kuri priklauso vienam ar keliems nefinansiniams subjektams ir kurios bendras likutis arba suma neviršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 1 000 000 USD, arba

      ii) sąskaitos turėtojo arba tokio valstybės (-ių) narės (ių) arba kitos (-ų) jurisdikcijos (-ų), kurioje (-iose) kontroliuojantysis asmuo yra rezidentas mokesčių tikslais, kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

E. Jau esančioms subjektų sąskaitoms taikomų peržiūros ir papildomų procedūrų atlikimo laikas

1. Jau esančių subjektų sąskaitų, kurių bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. ⌦ neviršijo ⌫ kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 250 000 USD, tačiau kitų metų gruodžio 31 d.

viršija tą sumą, peržiūra turi būti atlikta per kalendorinius metus, einančius po metų, kuriais bendras likutis arba suma viršija tą sumą.

2. Jei pasikeičia su jau esančia subjekto sąskaita susijusios aplinkybės, dėl kurių duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad patvirtinimas ar kitas su tokia sąskaita susijęs dokumentas yra neteisingas arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo iš naujo nustatyti sąskaitos statusą laikydamasi D poskirsnyje nustatytų procedūrų.

VI SKIRSNIS

IŠSAMUS PATIKRINIMAS, TAIKOMAS NAUJOMS SUBJEKTŲ SĄSKAITOMS

Toliau išdėstytos procedūros taikomos siekiant nustatyti, kurios iš naujų subjektų sąskaitų yra praneštinos sąskaitos.

Peržiūros procedūros, siekiant nustatyti subjektų sąskaitas, apie kurias privaloma pranešti. Duomenis teikianti finansų įstaiga turi atlikti toliau nurodytas naujų subjektų sąskaitų peržiūros procedūras, kad nustatytų, ar sąskaitą turi vienas ar keli praneštini asmenys, ar pasyvūs nefinansiniai subjektai, kurių vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys.

1. Nustatoma, ar subjektas yra praneštinas asmuo.

   a) Gaunamas patvirtinimas, kuris gali būti įtrauktas į sąskaitos atidarymo dokumentus, leidžiantis duomenis teikiančiai finansų įstaigai nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą (-as) mokesčių tikslais, ir patvirtinamas tokio patvirtinimo pagrįstumas, remiantis informacija, kurią atidarant sąskaitą gavo duomenis teikianti finansų įstaiga, įskaitant visus atliekant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“ gautus dokumentus. Jeigu subjektas patvirtina, kad jis neturi rezidavimo vietos mokesčių tikslais, duomenis teikianti finansų įstaiga, siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo rezidavimo vietą, gali remtis subjekto pagrindinės buveinės adresu.

   b) Jei iš patvirtinimo matyti, kad sąskaitos turėtojas yra valstybės narės rezidentas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo sąskaitą laikyti praneština sąskaita, išskyrus tuos atvejus, kai ji pagrįstai nustato, remdamasi savo turima arba viešai prieinama informacija, kad sąskaitos turėtojas nėra praneštinas asmuo tos valstybės narės atžvilgiu.

2. Nustatoma, ar subjektas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys. Kai tai susiję su naujos subjekto sąskaitos turėtoju (įskaitant subjektą, kuris yra praneštinas asmuo), duomenis teikianti finansų įstaiga turi nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys. Jeigu bent vienas iš pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojančiųjų asmenų yra praneštinas asmuo, sąskaita turi būti laikoma praneština sąskaita. Tai nustatydama, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo vadovautis a, b ir c punktuose pateiktomis gairėmis tokia tvarka, kuri esamomis aplinkybėmis yra tinkamiausia.

   a) Nustatymas, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas. Siekdama nustatyti, ar sąskaitos turėtojas yra pasyvus nefinansinis subjektas, duomenis teikianti finansų įstaiga turi remtis sąskaitos turėtojo pateiktu

patvirtinimu, kad galėtų nustatyti jo statusą, išskyrus atvejus, kai ji, remdamasi jos turima arba viešai prieinama informacija, pagrįstai nustato, kad sąskaitos turėtojas yra aktyvus nefinansinis subjektas arba finansų įstaiga, išskyrus VIII skirsnio A poskirsnio 6 dalies b punkte apibūdintą investicinę įmonę, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga.

b) Sąskaitos turėtojo kontroliuojančiųjų asmenų nustatymas. Siekdama nustatyti sąskaitos turėtojo kontroliuojančiuosius asmenis, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis informacija, surinkta ir saugoma taikant pinigų plovimo prevencijos procedūras/procedūras „pažink savo klientą“.

c) Nustatymas, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo. Siekdama nustatyti, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis sąskaitos turėtojo arba tokio kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

VII SKIRSNIS

SPECIALIOS IŠSAMAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS

Įgyvendinant pirmiau apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras, taikomos toliau išdėstytos papildomos taisyklės.

A. Pasitikėjimas patvirtinimais ir dokumentiniais įrodymais. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali nesiremti patvirtinimu ar dokumentiniu įrodymu, jei ji žino ar turi pagrindo manyti, kad patvirtinimas ar dokumentinis įrodymas yra neteisingas arba nepatikimas.

B. Alternatyvios procedūros, taikomos finansinėms sąskaitoms, kurias turi išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjai fiziniai asmenys, arba grupinėms kaupiamojo draudimo sutartims ar grupinėms anuiteto sutartims. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali daryti prielaidą, kad išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjas fizinis asmuo (išskyrus savininką), gaunantis išmoką mirties atveju, nėra praneštinas asmuo ir gali tokios finansinės sąskaitos nelaikyti praneština sąskaita, išskyrus atvejus, kai duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba gali pagrįstai manyti, kad gavėjas yra praneštinas asmuo. Duomenis teikianti finansų įstaiga gali pagrįstai manyti, kad išmokų pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį gavėjas yra praneštinas asmuo, jei duomenis teikiančios finansų įstaigos surinktoje su gavėju susijusioje informacijoje pateikiami III skirsnio B poskirsnyje nustatyti įrodymai. Jei duomenis teikianti finansų įstaiga turi faktinės informacijos arba gali pagrįstai manyti, kad gavėjas yra praneštinas asmuo, ji privalo atlikti III skirsnio B poskirsnyje nurodytas procedūras.

Duomenis teikianti finansų įstaiga gali laikyti finansinę sąskaitą, kuri yra nario dalis pagal grupinę kaupiamojo draudimo sutartį arba grupinę anuiteto sutartį, finansine sąskaita, kuri nėra praneština iki datos, kurią suma išmokama darbuotojui/pažymėjimo turėtojui arba naudos gavėjui, jeigu finansinė sąskaita, kuri yra nario dalis pagal grupinę kaupiamojo draudimo sutartį arba grupinę anuiteto sutartį, atitinka šiuos reikalavimus:

i) grupinė kaupiamojo draudimo sutartis ar grupinė anuiteto sutartis išduota darbdaviui ir pagal ją draudžiami 25 ar daugiau darbuotojų/pažymėjimo turėtojų;

ii) darbuotojai/pažymėjimo turėtojai turi teisę gauti bet kokią su jų dalimis susijusią sumą pagal sutartį ir įvardinti išmokos, mokamos darbuotojo mirties atveju, gavėjus ir

iii) bendra suma, mokama darbuotojui/pažymėjimo turėtojui ar gavėjui neviršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 1 000 000 USD.

Grupinė kaupiamojo draudimo sutartis – kaupiamojo draudimo sutartis, pagal kurią i) fiziniai asmenys apdraudžiami per darbdavį, prekybos asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę ir ii) už kiekvieną grupės narį (arba grupėje esančios klasės narį) mokama įmoka, kuri nustatoma neatsižvelgiant į asmens sveikatos būklę, išskyrus grupės nario (arba klasei priklausančių narių) amžių, lytį ir rūkymo įpročius.

Grupinė anuiteto sutartis – anuiteto sutartis, pagal kurią asmenys, kuriems įsipareigojama, yra asmenys, apdraudžiami per darbdavį, prekybos asociaciją, profesinę sąjungą ar kitą asociaciją ar grupę.

C. Sąskaitų likučių sumavimo ir su valiuta susijusios taisyklės

1. Asmeninių sąskaitų sumavimas. Siekdama nustatyti asmens turimų finansinių sąskaitų bendrą likutį arba sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo susumuoti visas finansines sąskaitas, kurias tvarko ji arba susijęs subjektas, tačiau tik tiek, kiek duomenis teikiančios finansų įstaigos kompiuterinės sistemos sieja finansines sąskaitas su duomenų elementu, pavyzdžiui, kliento numeriu arba mokesčių mokėtojo identifikavimo numeriu, ir leidžia susumuoti sąskaitų likučius arba sumas. Taikant šioje dalyje apibūdintus sumavimo reikalavimus, kiekvienam iš bendros finansinės sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas bendros finansinės sąskaitos likutis arba suma.

2. Subjektų sąskaitų sumavimas. Siekdama nustatyti subjekto turimų finansinių sąskaitų bendrą likutį arba sumą, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo atsižvelgti į visas finansines sąskaitas, kurias tvarko ji arba susijęs subjektas, tačiau tik tiek, kiek duomenis teikiančios finansų įstaigos kompiuterinės sistemos sieja finansines sąskaitas su duomenų elementu, pavyzdžiui, kliento numeriu arba mokesčių mokėtojo identifikavimo numeriu, ir leidžia susumuoti sąskaitų likučius arba sumas. Taikant šioje dalyje apibūdintus sumavimo reikalavimus, kiekvienam iš bendros finansinės sąskaitos turėtojų yra priskiriamas visas bendros finansinės sąskaitos likutis arba suma.

3. Speciali sumavimo taisyklė, taikoma santykių su klientais vadovams. Siekdama nustatyti asmens turimų finansinių sąskaitų bendrą likutį arba sumą, kad būtų nustatyta, ar finansinė sąskaita yra didelės vertės sąskaita, duomenis teikianti finansų įstaiga taip pat privalo susumuoti visas finansines sąskaitas, kurios santykių su klientais vadovo žiniomis arba pagrįstu manymu tiesiogiai arba

netiesiogiai priklauso tam pačiam asmeniui, yra jo kontroliuojamos arba jo atidarytos (išskyrus atvejus, kai jis tai daro kaip patikėtinis).

4. Sumos, aiškinamos kaip tokios pat sumos kita valiuta. Visos sumos, išreikštos kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta, aiškinamos kaip tokios pat sumos kitomis valiutomis, kaip nurodyta nacionalinėje teisėje.

VIII SKIRSNIS

TERMINŲ APIBRĖŽTYS

Taikomos šios sąvokų apibrėžtys:

A. Duomenis teikianti finansų įstaiga

1. Duomenis teikianti finansų įstaiga – valstybės narės finansų įstaiga, kuri nėra duomenų neteikianti finansų įstaiga. Valstybės narės finansų įstaiga: i) finansų įstaiga, valstybės narės rezidentė, išskyrus ne toje valstybėje narėje veikiantį tokios finansų įstaigos filialą, ir ii) finansų įstaigos, kuri yra ne valstybės narės rezidentė, filialas, jei toks filialas yra toje valstybėje narėje.

2. Dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga: i) finansų įstaiga, dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, išskyrus ne toje dalyvaujančioje jurisdikcijoje esantį tokios finansų įstaigos filialą, ir ii) finansų įstaigos, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos rezidentė, filialas, jei tas filialas yra toje dalyvaujančiojoje jurisdikcijoje.

3. Finansų įstaiga – pasaugos įstaiga, indėlių įstaiga, investicinė įmonė ar nurodytoji draudimo bendrovė.

4. Pasaugos įstaiga – subjektas, kurio esminę veiklos dalį sudaro finansinio turto valdymas kitų asmenų sąskaita. Subjektas valdo finansinį turtą kitų asmenų sąskaita ir tai sudaro esminę jo veiklos dalį, kai bendrosios subjekto pajamos, gautos už finansinio turto valdymą ir susijusias finansines paslaugas, yra lygios arba viršija 20 % subjekto bendrųjų pajamų per: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi gruodžio 31 d. (arba paskutinę ataskaitinio laikotarpio, nesutampančio su kalendoriniais metais, dieną), einantį prieš metus, kuriais atliekamas nustatymas, arba ii) laikotarpį, kuriuo veikia subjektas, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis trumpesnis.

5. Indėlių įstaiga – subjektas, kuris priima indėlius vykdydamas įprastą bankininkystės ar panašią veiklą.

6. Investicinė įmonė – subjektas:

   a) kuris klientui ar kliento vardu pirmiausia vykdo vieną ar kelias iš toliau nurodytų veiklos rūšių:

      i) prekyba pinigų rinkos priemonėmis (čekiais, vekseliais, indėlių sertifikatais, išvestinėmis finansinėmis priemonėmis ir pan.), užsienio valiuta, valiutų, palūkanų normų ir indeksų priemonėmis, perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais arba biržos prekių ateities sandoriais;

      ii) individualus ir kolektyvinis portfelių valdymas arba

iii) kitoks finansinio turto ar pinigų investavimas, administravimas ar valdymas kitų asmenų vardu

arba

b) kurio bendrosios pajamos visų pirma gautos už investavimą, reinvestavimą arba prekybą finansiniu turtu, jeigu subjektą valdo kitas subjektas, kuris yra indėlių įstaiga, pasaugos įstaiga, nurodytoji draudimo bendrovė arba investicinė įmonė, apibūdinta A poskirsnio 6 dalies a punkte.

Laikoma, kad subjektas pirmiausia vykdo vieną ar kelias iš A poskirsnio 6 dalies a punkte apibūdintų veiklos rūšių arba subjekto bendrosios pajamos yra visų pirma gautos už investavimą, reinvestavimą arba prekybą finansiniu turtu, kaip nurodyta A poskirsnio 6 dalies b punkte, jeigu subjekto bendrosios pajamos, gautos už atitinkamą veiklą, yra lygios arba viršija 50 % subjekto bendrųjų pajamų per: i) trejų metų laikotarpį, kuris baigiasi metų, einančių prieš metus, kuriais atliekamas nustatymas, gruodžio 31 d., arba ii) laikotarpį, kuriuo veikia subjektas, atsižvelgiant į tai, kuris laikotarpis trumpesnis. Termino „investicinė įmonė“ apibrėžtis neapima subjekto, kuris yra aktyvus nefinansinis subjektas, kadangi jis atitinka bet kurį iš D poskirsnio 8 dalies d – g punktuose išvardytų kriterijų.

⌦ Šios dalies aiškinimas turi atitikti ⌫ Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijose vartojamo termino „finansų įstaiga“ apibrėžtyje pateiktą panašią formuluotę.

7. Termino „finansinis turtas“ apibrėžtis apima vertybinius popierius (pvz., korporacijos akcijų dalį, bendrijos ar patikos, kurie priklauso įvairiems savininkams ir kurių akcijomis viešai prekiaujama, akcijų ar faktinės nuosavybės dalį, vekselius, obligacijas, skolinius įsipareigojimus arba kitus įsiskolinimą įrodančius dokumentus), bendrijos akcijų dalį, biržos prekes, apsikeitimo sandorius (pvz., palūkanų normų apsikeitimo sandorius, valiutos apsikeitimo sandorius, valiutų pozicijų apsikeitimo sandorius, aukščiausias palūkanų normų ribas, žemiausias palūkanų normų ribas, biržos prekių apsikeitimo sandorius, vertybinių popierių apsikeitimo nuosavybės vertybiniais popieriais sandorius, apsikeitimo nuosavybės vertybinių popierių indeksu sandorius ir panašius susitarimus), draudimo sutartis ar anuiteto sutartis arba bet kokią vertybinio popieriaus vertės dalį (įskaitant ateities sandorį arba išankstinį sandorį, arba pasirinkimo sandorį), bendrijos akcijų dalį, biržos prekę, apsikeitimo sandorį, draudimo sutartį arba anuiteto sutartį. Termino „finansinis turtas“ apibrėžtis neapima su skola nesusijusios tiesioginės nekilnojamojo turto dalies.

8. Nurodytoji draudimo bendrovė – subjektas, kuris yra draudimo bendrovė (arba draudimo bendrovės patronuojančioji bendrovė), kuri išduoda kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį arba privalo atlikti mokėjimus pagal kaupiamojo draudimo sutartį arba anuiteto sutartį.

B. Duomenų neteikianti finansų įstaiga

1. Duomenų neteikianti finansų įstaiga – finansų įstaiga, kuri yra:

a) Vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija arba centrinis bankas, išskyrus atvejus, susijusius su mokėjimu, kuris atsiranda dėl įsipareigojimo, savo ruožtu susijusio su tokios rūšies komercine finansine

veikla, kurią vykdo nurodytoji draudimo bendrovė, pasaugos įstaiga ar indėlių įstaiga;

b) plataus dalyvavimo pensijų fondas, siauro dalyvavimo pensijų fondas, Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos arba centrinio banko pensijų fondas arba kriterijus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas;

c) kitas subjektas, kuris kelia mažą riziką, kad juo bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, turi požymių, iš esmės panašių į B poskirsnio 1 dalies a ir b punktuose apibūdintus subjektus, ir yra įtrauktas į šios direktyvos 8 straipsnio 7 dalyje nurodytą duomenų neteikiančių finansų įstaigų sąrašą, jeigu šio subjekto kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos statusas netrukdo siekti šios direktyvos tikslų;

d) nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas arba

e) patika tiek, kiek patikėtinis yra duomenis teikianti finansų įstaiga ir praneša visą pagal I skirsnį reikalaujamą pranešti informaciją apie visas patikos pranešti nas sąskaitas.

2. Vyriausybės subjektas – valstybės narės ar kitos jurisdikcijos Vyriausybė, valstybės narės arba kitos jurisdikcijos politinis vienetas (kuris, siekiant išvengti abejonių, atitinkamai apima valstybę, provinciją, apygardą ar savivaldybę) arba visiškai valdoma valstybės narės ar kitos jurisdikcijos agentūra ar įstaiga, arba bet kuris vienas ar keli iš jų (kiekvienas jų - Vyriausybės subjektas). Šią kategoriją sudaro neatsiejamos valstybės narės ar kitos jurisdikcijos dalys, kontroliuojamieji subjektai ir politiniai vienetai.

a) Valstybės narės ar kitos jurisdikcijos neatsiejama dalis reiškia asmenį, organizaciją, agentūrą, biurą, fondą, įstaigą ar kitą instituciją, kad ir kaip ji būtų pavadinta, kuri yra valstybės narės ar kitos jurisdikcijos valdymo institucija. Valdymo institucijos grynosios pajamos turi būti įskaitomos į jos sąskaitą ar kitas valstybės narės ar kitos jurisdikcijos sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali teikti naudos privačiam asmeniui. Neatsiejama dalis neapima asmens, kuris yra suverenas, pareigūnas ar administratorius, veikiantis kaip privatus asmuo.

b) Kontroliuojamasis subjektas reiškia subjektą, kuris pagal savo formą veikia atskirai nuo valstybės narės ar kitos jurisdikcijos arba kuris kaip nors kitaip sudaro atskirą juridinį asmenį, jeigu:

i) šį subjektą visiškai valdo ir kontroliuoja vienas ar keli Vyriausybės subjektai tiesiogiai arba per vieną ar kelis kontroliuojamuosius subjektus;

ii) šio subjekto grynosios pajamos įskaitomos į jo sąskaitą ar vieno ar kelių Vyriausybės subjektų sąskaitas, ir jokia šių pajamų dalis negali teikti naudos privačiam asmeniui ir,

iii) likvidavus šį subjektą, jo turtas priklauso vienam ar keliems Vyriausybės subjektams.

c) Pajamos neteikia naudos privatiems asmenims, jei šie asmenys yra numatytieji Vyriausybės programos naudos gavėjai ir programos veikla, susijusi su bendrąja gerove, vykdoma plačiajai visuomenei arba yra susijusi su tam tikro valdymo etapo administravimu. Tačiau, nepaisant to, kas išdėstyta pirmiau, laikoma, kad pajamos teikia naudą privatiems

asmenims, jei jos gaunamos Vyriausybės subjektą panaudojant komercinei veiklai vykdyti, pavyzdžiui, komercinei bankininkystės veiklai, kai teikiamos finansinės paslaugos privatiems asmenims.

3. Tarptautinė organizacija – tarptautinė organizacija arba visiškai jos valdoma agentūra ar įstaiga. Ši kategorija apima visas tarpvyriausybines organizacijas (įskaitant viršvalstybines organizacijas), i) kurias pirmiausia sudaro Vyriausybės; ii) kurios turi galiojantį susitarimą dėl buveinės arba iš esmės panašų susitarimą su valstybe nare ir iii) kurių pajamos neteikia naudos privatiems asmenims.

4. Centrinis bankas – institucija, kuri pagal įstatymus ar Vyriausybės nutarimą yra pagrindinė institucija, išskyrus pačios valstybės narės Vyriausybę, išleidžianti priemones, skirtas cirkuliuoti apyvartoje kaip valiuta. Tokia institucija gali apimti įstaigą, kuri yra atskira nuo valstybės narės Vyriausybės, neatsižvelgiant į tai, ar valstybė narė ją valdo visiškai ar iš dalies.

5. Plataus dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas tam, kad iš jo būtų mokamos pensijos, neįgalumo išmokos ar išmokos mirties atveju ar bet kuris jų derinys naudos gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių esami ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys), kaip atlyginimas už suteiktas paslaugas, jeigu:

   a) fondas neturi nė vieno naudos gavėjo, turinčio teisę į daugiau kaip 5 % fondo turto;

   b) fondui taikomas Vyriausybės reglamentavimas ir jis teikia informaciją mokesčių institucijoms ir

   c) fondas atitinka bent vieną iš šių reikalavimų:

      i) fondas paprastai yra atleistas nuo mokesčio už investicines pajamas arba šių pajamų apmokestinimas atidedamas, arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu dėl savo pensijų fondo ar pensijų plano statuso;

      ii) fondas gauna iš jį remiančių darbdavių bent 50 % visų savo įmokų (išskyrus turto pervedimus iš kitų B poskirsnio 5, 6 ir 7 dalyse apibūdintų planų arba iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų);

      iii) fondo lėšas leidžiama paskirstyti ar išimti tik įvykus nurodytiems įvykiams, susijusiems su išėjimu į pensiją, negalia ar mirtimi (išskyrus atnaujinamus paskirstymus į kitus B poskirsnio 5, 6 ir 7 dalyse apibūdintus pensijų fondus arba C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintas pensijų sąskaitas), antraip lėšoms, paskirstytoms ar išimtoms iki šių nurodytų įvykių, taikomos baudos, arba

      iv) darbuotojų įmokos (išskyrus tam tikras leistinas pridėtines įmokas) į fondą yra ribojamos pagal darbuotojo gautas pajamas arba per metus negali viršyti kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 50 000 USD, taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

6. Siauro dalyvavimo pensijų fondas – fondas, įsteigtas tam, kad iš jo būtų mokamos pensijos, neįgalumo išmokos ar išmokos mirties atveju naudos gavėjams, kurie yra vieno ar kelių darbdavių esami ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys), kaip atlyginimas už suteiktas paslaugas, jeigu:

   a) fondas turi mažiau kaip 50 dalyvių;

   b) fondą remia vienas ar keli darbdaviai, kurie nėra investicinės įmonės arba pasyvūs nefinansiniai subjektai;

   c) darbuotojo ir darbdavio įmokos į fondą (išskyrus turto pervedimus iš C poskirsnio 17 dalies a punkte apibūdintų pensijų sąskaitų) yra ribojamos atitinkamai pagal darbuotojo gautas pajamas ir atlyginimą;

   d) dalyviai, kurie nėra valstybės narės, kurioje įsteigtas fondas, rezidentai, neturi teisės į daugiau kaip 20 % fondo turto ir

   e) fondui taikomas Vyriausybės reglamentavimas ir jis teikia informaciją mokesčių institucijoms.

7. Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko pensijų fondas – Vyriausybės subjekto, tarptautinės organizacijos ar centrinio banko įsteigtas fondas tam, kad iš jo būtų mokamos pensijos, neįgalumo išmokos ar išmokos mirties atveju naudos gavėjams ar dalyviams, kurie yra esami ar buvę darbuotojai (arba tokių darbuotojų nurodyti asmenys) arba kurie nėra esami ar buvę darbuotojai, jeigu tokiems gavėjams ar dalyviams išmokos mokamos kaip atlyginimas už asmenines Vyriausybės subjektui, tarptautinei organizacijai ar centriniam bankui suteiktas paslaugas.

8. Kriterijus atitinkantis kredito kortelių išdavėjas – finansų įstaiga, atitinkanti šiuos reikalavimus:

   a) finansų įstaiga yra finansų įstaiga vien tik todėl, kad ji yra kredito kortelių išdavėja, priimanti indėlius tik tada, kai klientas įvykdo mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės likutį, ir permoka iš karto negrąžinama klientui, ir

   b) nuo 2016 m. sausio 1 d. arba iki šios datos finansų įstaiga įgyvendina politiką ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 50 000 USD, arba užtikrinama, kad kliento permoka, kuri viršija tą sumą, būtų grąžinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo tikslu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie neviršija ginčijamų mokesčių, bet apima dėl prekių grąžinimo atsirandančius kredito likučius.

9. Nuo mokesčių atleistas kolektyvinio investavimo subjektas – investicinė įmonė, kuri reglamentuojama kaip kolektyvinio investavimo subjektas, jeigu visas turtines teises kolektyvinio investavimo subjekte turi fiziniai asmenys ar subjektai, kurie nėra praneštini asmenys, arba jos valdomos per tuos asmenis ar subjektus, išskyrus pasyvius nefinansinius subjektus, kurių kontroliuojantieji asmenys yra praneštini asmenys.

C. Finansinė sąskaita

1. Finansinė sąskaita – finansų įstaigos tvarkoma sąskaita, apimanti indėlių sąskaitą, pasaugos sąskaitą ir:

   a) kai tai susiję su investicine įmone – finansų įstaigos akcinio kapitalo ar skolos dalis. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, terminas „finansinė sąskaita“ neapima akcinio kapitalo ar skolos dalių subjekte, kuris yra investicinė įmonė, vien tik todėl, kad jis i) teikia konsultacijas dėl investicijų klientui ir veikia jo vardu arba ii) valdo portfelius už klientą ar jo vardu, siekdamas investuoti, valdyti ar administruoti finansų įstaigoje, kuri nėra toks subjektas, kliento vardu įdėtą turtą;

   b) finansų įstaigos, kuri neapibūdinta C poskirsnio 1 dalies a punkte, atveju – akcinio kapitalo arba skolos dalis finansų įstaigoje, jeigu dalių klasė buvo nustatyta siekiant išvengti duomenų teikimo pagal I skirsnį, ir

   c) bet kuri finansų įstaigos išduota arba tvarkoma kaupiamojo draudimo sutartis arba anuiteto sutartis, išskyrus neinvesticinį, neperleidžiamą tiesioginį gyvybės draudimo anuitetą, kuris yra išduotas fiziniam asmeniui ir pinigine kompensacija pakeičia pensijos ar neįgalumo išmoką, skiriamą pagal sąskaitą, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

   Terminas „finansinė sąskaita“ neapima sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis.

2. Indėlių sąskaita – komercinė, einamoji, taupomoji, terminuotojo indėlio arba paskolos sąskaita, arba sąskaita, kuri yra patvirtinta indėlio sertifikatu, paskolos sertifikatu, investicijos sertifikatu, įsiskolinimo sertifikatu ar kita panašia finansine priemone, kurią vykdydama įprastą bankininkystės ar panašią veiklą tvarko finansų įstaiga. Indėlių sąskaitoms taip pat priskiriamos draudimo bendrovės sumos, laikomos pagal garantuotų investicijų sutartį ar panašų susitarimą palūkanoms išmokėti arba gauti.

3. Pasaugos sąskaita – sąskaita (išskyrus draudimo sutartį ar anuiteto sutartį), kurioje laikomas vienas ar daugiau finansinio turto vienetų kito asmens naudai.

4. Akcinio kapitalo dalis – kai tai susiję su bendrija, kuri yra finansų įstaiga, – kapitalo arba pelno dalis bendrijoje. Patikos, kuri yra finansų įstaiga, atveju laikoma, kad akcinio kapitalo dalį turi bet kuris asmuo, disponuojantis visa patika ar jos dalimi ar gaunantis naudą iš visos patikos ar jos dalies, arba bet kuris kitas fizinis asmuo, vykdantis pagrindinę faktinę patikos kontrolę. Praneštinas asmuo laikomas patikos naudos gavėju, jeigu toks praneštinas asmuo turi teisę iš patikos tiesiogiai arba netiesiogiai (pvz., per nominalų savininką) gauti privalomai paskirstomą dalį arba gali tiesiogiai ar netiesiogiai gauti neprivalomai paskirstomą dalį.

5. Draudimo sutartis – sutartis (išskyrus anuiteto sutartį), pagal kurią sutartį išdavęs asmuo sutinka išmokėti tam tikrą sumą įvykus nurodytam nenumatytam atvejui, susijusiam su mirtimi, liga, nelaimingu atsitikimu, atsakomybe ar turtine rizika.

6. Anuiteto sutartis – sutartis, pagal kurią sutartį išdavęs asmuo sutinka mokėti išmokas laikotarpį, iš dalies arba visiškai nustatytą atsižvelgiant į vieno ar kelių asmenų tikėtiną gyvenimo trukmę. Šis terminas apima ir sutartį, kuri yra

laikoma anuiteto sutartimi pagal valstybės narės arba kitos jurisdikcijos, kurioje išduota sutartis, teisės aktus, taisykles ar praktiką, ir pagal kurią sutartį išdavęs asmuo sutinka tam tikrą laikotarpį (metų skaičių) mokėti išmokas.

7. Kaupiamojo draudimo sutartis – draudimo sutartis (išskyrus dviejų draudimo bendrovių sudarytą nuostolių atlyginimo perdraudimo sutartį), kurioje numatyta kaupiamoji suma.

8. Kaupiamoji suma yra didesnė iš šių sumų: i) suma, kurią draudėjas turi teisę gauti atsisakęs sutarties ar jai pasibaigus (nustatoma neatėmus atsisakymo mokesčio ar paskolos pagal polisą), ir ii) suma, kurią draudėjas gali pasiskolinti pagal sutartį ar jos atžvilgiu. Neatsižvelgiant į tai, kas išdėstyta pirmiau, terminas „kaupiamoji suma“ neapima sumos, kuri pagal draudimo sutartį yra išmokama:

   a) tik dėl asmens, apdrausto pagal gyvybės draudimo sutartį, mirties;

   b) kaip kūno sužalojimo ar ligos išmoka arba kita išmoka, skirta ekonominiams nuostoliams, turėtiems įvykus draudžiamajam įvykiui, atlyginti;

   c) kaip anksčiau pagal draudimo sutartį (išskyrus investicinio gyvybės draudimo arba anuiteto sutartį) sumokėtos draudimo įmokos grąžinimas (atėmus draudimo mokesčius, nepaisant to, ar jie faktiškai taikomi) dėl sutarties nutraukimo arba pasibaigimo, rizikos sumažėjimo sutarties galiojimo laikotarpiu arba taisant informacijos pateikimo ar kitą panašią klaidą, susijusią su draudimo įmoka;

   d) kaip draudėjo dividendai (išskyrus pasibaigimo dividendus), jeigu tie dividendai yra susiję su draudimo sutartimi, pagal kurią išmokamos tik C poskirsnio 8 dalies b punkte apibūdintos išmokos, arba

   e) kaip išankstinės įmokos arba įmokos indėlio, susijusių su draudimo sutartimi, pagal kurią įmoka mokama bent kasmet, grąžinimas, jei išankstinės įmokos arba įmokos indėlio suma neviršija kitos metinės įmokos, kuri bus mokama pagal sutartį.

9. Jau esanti sąskaita:

   ➔1 a) finansinė sąskaita, duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma 2015 m. gruodžio 31 d.; ←

   b) bet kuri sąskaitos turėtojo finansinė sąskaita, nepaisant to, kada tokia finansinė sąskaita buvo atidaryta, jei:

      i) sąskaitos turėtojas duomenis teikiančioje finansų įstaigoje (arba susijusiame subjekte toje pačioje valstybėje narėje kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga) taip pat turi finansinę sąskaitą, kuri yra jau esanti sąskaita, kaip apibrėžta C poskirsnio 9 dalies a punkte;

      ii) duomenis teikianti finansų įstaiga (ir, jei taikoma, susijęs subjektas toje pačioje valstybėje narėje kaip ir duomenis teikianti finansų įstaiga) abi pirmiau minėtas finansines sąskaitas ir bet kurias kitas sąskaitos turėtojo finansines sąskaitas, kurios laikomos jau esančiomis sąskaitomis, kaip nustatyta b punkte, laiko viena finansine sąskaita, siekiant, kad būtų laikomasi žinomumo reikalavimų standartų, išdėstytų VII skirsnio A poskirsnyje, ir

siekiant nustatyti bet kurios iš finansinių sąskaitų likutį arba sumą taikant bet kurią iš sąskaitos ribų;

iii) finansinės sąskaitos, kuriai taikomos pinigų plovimo prevencijos procedūros/procedūros „pažink savo klientą“, atveju duomenis teikiančiai finansų įstaigai leidžiama laikytis tokių pinigų plovimo prevencijos procedūrų/procedūrų „pažink savo klientą“ finansinės sąskaitos atžvilgiu, remiantis pinigų plovimo prevencijos procedūromis/procedūromis „pažink savo klientą“, atliktomis jau esančios sąskaitos, kaip nustatyta C poskirsnio 9 dalies a punkte, atžvilgiu, ir

iv) atidarius finansinę sąskaitą, sąskaitos turėtojo nereikalaujama pateikti naujos, papildomos arba iš dalies pakeistos informacijos apie klientą, išskyrus informaciją šios direktyvos tikslais.

10. Nauja sąskaita – duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, atidaryta 2016 m. sausio 1 d. arba vėliau, išskyrus atvejus, kai ji laikoma jau esančia sąskaita, kaip apibrėžta C poskirsnio 9 dalies b punkte.

11. Jau esanti asmeninė sąskaita – jau esanti sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau asmenų.

12. Nauja asmeninė sąskaita – nauja sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau asmenų.

13. Jau esanti subjekto sąskaita – jau esanti sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau subjektų.

14. Mažesnės vertės sąskaita – jau esanti asmeninė sąskaita, kurios bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. ⌦ neviršijo ⌫ kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštos sumos, kuri atitinka 1 000 000 USD.

15. Didelės vertės sąskaita – jau esanti asmeninė sąskaita, kurios bendras likutis arba suma 2015 m. gruodžio 31 d. arba bet kurių paskesnių metų gruodžio 31 d. viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 1 000 000 USD.

16. Nauja subjekto sąskaita – nauja sąskaita, kurią turi vienas ar daugiau subjektų.

17. Sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis – bet kuri iš šių sąskaitų:

a) pensijų sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

i) sąskaitai taikomas asmeninės pensijų sąskaitos reglamentavimas arba sąskaita yra įregistruoto ar reglamentuojamo pensijų plano dalis ir skirta pensijų išmokoms teikti (įskaitant neįgalumo išmokas ar išmokas mirties atveju);

ii) sąskaitai taikomos mokesčių lengvatos (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, yra atskaitomos arba neįtraukiamos į sąskaitos turėtojo bendrąsias pajamas arba apmokestinamos mažesniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu);

iii) būtina teikti informaciją apie sąskaitą mokesčių institucijai;

iv) išmokas lemia tai, ar yra sukakęs nurodytas pensinis amžius, ar yra pripažinta negalia arba patvirtintas mirties faktas, antraip iki šių nurodytų įvykių atliktoms išmokoms taikomos baudos, ir

v) įvykdytas vienas iš šių reikalavimų: i) metinių įmokų limitas yra kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikšta suma, kuri atitinka 50 000 USD ar mažiau, arba ii) nustatytas didžiausias viso gyvenimo įmokų limitas sąskaitai – kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikšta suma, kuri atitinka 1 000 000 USD ar mažiau, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri šiaip atitinka C poskirsnio 17 dalies a punkto v papunkčio reikalavimą, nebus laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į tokią finansinę sąskaitą gali būti gaunamas turtas arba lėšos, pervestos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių ⌦ bet kurios iš ⌫ B poskirsnio 5, 6 ir 7 dalių reikalavimus;

b) sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

i) sąskaita reguliuojama kaip investavimo priemonė, skirta ne pensijų tikslams, ir ja reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje arba sąskaita reguliuojama kaip taupomoji priemonė, skirta ne pensijų tikslams;

ii) sąskaitai taikomos mokesčių lengvatos (t. y. įmokos į sąskaitą, kurios kitu atveju būtų apmokestinamos, yra atskaitomos arba neįtraukiamos į sąskaitos turėtojo bendrąsias pajamas arba apmokestinamos mažesniu tarifu, arba investicinių pajamų iš sąskaitos apmokestinimas atidedamas arba šios pajamos apmokestinamos mažesniu tarifu);

iii) išmokas lemia tai, ar jos atitinka konkrečius kriterijus, susijusius su investavimo arba taupomosios sąskaitos tikslu (pvz., mokslo ar medicinos išmokų teikimas), antraip taikomos baudos, jei išmokos mokamos, nors jos neatitinka šių kriterijų, ir

iv) metinių įmokų limitas yra kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikšta suma, atitinkanti 50 000 USD ar mažiau, taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles.

Finansinė sąskaita, kuri šiaip atitinka C poskirsnio 17 dalies b punkto iv papunkčio reikalavimą, nebus laikoma neatitinkančia šio reikalavimo vien todėl, kad į tokią finansinę sąskaitą gali būti gaunamas turtas arba lėšos, pervestos iš vienos ar daugiau finansinių sąskaitų, atitinkančių C poskirsnio 17 dalies a arba b punktų reikalavimus, arba iš vieno ar daugiau pensijų fondų, atitinkančių ⌦ bet kurios iš ⌫ B poskirsnio 5, 6 ir 7 dalių reikalavimus;

c) gyvybės draudimo sutartis, kurios draudimo laikotarpis baigsis iki apdraustajam asmeniui sueis 90 metų, jeigu ši sutartis atitinka tokius reikalavimus:

   i) periodinės įmokos, kurios laikui bėgant nemažėja, yra mokėtinos bent kartą per metus sutarties galiojimo laikotarpiu arba iki apdraustajam asmeniui sueis 90 metų, atsižvelgiant į tai, kuris šių laikotarpių yra trumpesnis;

   ii) sutartis neturi sutartinės vertės, kuria koks nors asmuo gali naudotis (išmokos, paskolos ar kitomis priemonėmis) nepasibaigus sutarčiai;

   iii) suma (kuri nėra mirties išmoka), mokėtina po sutarties nutraukimo ar pasibaigimo, negali viršyti bendrų pagal sutartį sumokėtų įmokų, atėmus mirties ar ligos atveju išmokėtą sumą ir išlaidų mokesčius (neatsižvelgiant į tai, ar jie faktiškai taikomi ar ne) sumą už sutarties galiojimo laikotarpį ar laikotarpius, ir visų iki sutarties nutraukimo ar pasibaigimo sumokėtų sumų, ir

   iv) sutarties teisėtais pagrindais neturi teisių perėmėjas;

d) sąskaita, kurią turi tik paveldėtojas, jei šios sąskaitos dokumentai apima mirusiojo testamento ar mirties liudijimo kopiją;

e) sąskaita, kurios atsiradimą lemia kuris nors iš šių įvykių:

   i) teismo nutartis ar sprendimas;

   ii) nekilnojamojo ar asmeninio turto pardavimas, mainai ar nuoma, jeigu sąskaita atitinka šiuos reikalavimus:

   – sąskaita finansuojama tik iš pradinio mokėjimo, rankpinigių, indėlio, kurių suma pakankama tiesiogiai su sandoriu susijusiam įsipareigojimui užtikrinti, arba iš panašaus mokėjimo arba finansuojama iš finansinio turto, kuris įdėtas į sąskaitą ir susijęs su turto pardavimu, mainais ar nuoma,

   – sąskaita atidaryta ir naudojama vien tam, kad būtų užtikrintas pirkėjo įsipareigojimas sumokėti pirkimo kainą už turtą, pardavėjo įsipareigojimas apmokėti nenumatytus įsipareigojimus arba nuomotojo ar nuomininko įsipareigojimas apmokėti su nuomojamu turtu susijusius nuostolius, kaip sutarta nuomos sutartyje,

   – sąskaitos turtas, įskaitant ir už ją gautas pajamas, išmokamas ar kitaip paskirstomas pirkėjo, pardavėjo, nuomotojo ar nuomininko naudai (be kita ko, siekiant įvykdyti šio asmens įsipareigojimą), kai turtas parduodamas, mainomas ar perduodamas arba kai pasibaigia nuomos sutartis,

   – sąskaita nėra maržos ar panaši sąskaita, atidaryta dėl finansinio turto pardavimo ar mainų, ir

   – sąskaita nesusijusi su sąskaita, apibūdinta C poskirsnio 17 dalies f punkte;

   iii) finansų įstaigos, kuri tvarko nekilnojamuoju turtu užtikrintą paskolą, įsipareigojimas atidėti dalį mokėjimo vien tam, kad vėliau

būtų galima mokėti su šiuo nekilnojamuoju turtu susijusius mokesčius ar draudimą;

iv) finansų įstaigos įsipareigojimas vien tik sudaryti sąlygas vėliau sumokėti mokesčius;

f) indėlių sąskaita, atitinkanti šiuos reikalavimus:

i) sąskaita egzistuoja vien todėl, kad klientas įvykdo mokėjimą, kuris viršija kredito kortelės ar kitos atnaujinamojo kredito priemonės likutį ir permoka iš karto negrąžinama klientui, ir

ii) finansų įstaiga įgyvendina politiką ir procedūras, kuriomis siekiama neleisti klientui įvykdyti permokos, kuri viršija kiekvienos valstybės narės nacionaline valiuta išreikštą sumą, kuri atitinka 50 000 USD, arba užtikrinama, kad kliento permoka, kuri viršija tą sumą, būtų grąžinama klientui per 60 dienų, kiekvienu atveju taikant VII skirsnio C poskirsnyje nustatytas sąskaitų sumavimo ir valiutų konvertavimo taisykles. Šiuo tikslu kliento permoka neapima kredito likučių, kurie neviršija ginčijamų mokesčių, bet apima dėl prekių grąžinimo atsirandančius kredito likučius;

g) bet kuri kita sąskaita, kuri kelia mažą riziką, kad ja bus pasinaudota norint išvengti mokesčių, turi požymių, iš esmės panašių į C poskirsnio 17 dalies a–f punktuose apibūdintas sąskaitas, ir yra įtraukta į 8 straipsnio 7 dalyje nurodytą sąskaitų, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, sąrašą, jeigu tai, kad tokia sąskaita laikoma sąskaita, kuriai netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, netrukdo siekti šios direktyvos tikslų.

D. Praneština sąskaita

1. Praneština sąskaita – valstybės narės duomenis teikiančios finansų įstaigos tvarkoma finansinė sąskaita, kurią turi vienas ar keli praneštini asmenys arba pasyvus nefinansinis subjektas, kurio vienas ar keli kontroliuojantieji asmenys yra praneštinas asmuo, jeigu ji buvo įvardyta kaip tokia atlikus II-VII skirsniuose apibūdintas išsamaus patikrinimo procedūras.

2. Praneštinas asmuo – valstybės narės asmuo, išskyrus: i) korporaciją, kurios akcijomis reguliariai prekiaujama vienoje ar keliose pripažintose vertybinių popierių rinkose; ii) bet kokią korporaciją, kuri yra i punkte apibūdintos korporacijos susijęs subjektas; iii) Vyriausybės subjektą; iv) tarptautinę organizaciją; v) centrinį banką arba vi) finansų įstaigą.

3. Valstybės narės asmuo – kiekvienos valstybės narės atžvilgiu asmuo arba subjektas, kuris yra rezidentas kitoje valstybėje narėje pagal tos kitos valstybės narės mokesčių įstatymus arba mirusiojo, kuris buvo kitos valstybės narės rezidentas, paveldėtojas. Šiuo tikslu subjektas, pavyzdžiui, bendrija, ribotos atsakomybės bendrija arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, laikomas rezidentu jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras.

4. Kiek tai susiję su kiekviena valstybe nare, dalyvaujančioji jurisdikcija yra:

a) bet kuri kita valstybė narė;

b) bet kuri kita jurisdikcija i) su kuria atitinkama valstybė narė yra sudariusi susitarimą, pagal kurį ta jurisdikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta tos valstybės narės paskelbtame ir Europos Komisijai pateiktame sąraše;

c) bet kuri kita jurisdikcija i) su kuria Sąjunga yra sudariusi susitarimą, pagal kurį ta jurisdikcija teiks I skirsnyje nurodytą informaciją, ir ii) kuri nurodyta Europos Komisijos paskelbtame sąraše.

5. Kontroliuojantieji asmenys – fiziniai asmenys, kurie kontroliuoja subjektą. Patikos atveju šis terminas reiškia disponuojantį (-ančius) asmenį (-is), patikėtinį (-ius), saugotoją (-us) (jei yra), naudos gavėją (-us) arba naudos gavėjų klasę (-es) ir bet kurį (-iuos) kitą (-us) fizinį (-ius) asmenį (-is), vykdantį (-čius) pagrindinę faktinę patikos kontrolę, o kai tai susiję su juridiniu vienetu, kuris nėra patika, šis terminas reiškia lygiavertę ar panašią poziciją užimančius asmenis. Termino „kontroliuojantieji asmenys“ ⌦ aiškinimas turi atitikti ⌫ Finansinių veiksmų darbo grupės rekomendacijas.

6. Nefinansinis subjektas – subjektas, kuris nėra finansų įstaiga.

7. Pasyvus nefinansinis subjektas – bet kuris: i) nefinansinis subjektas, kuris nėra aktyvus nefinansinis subjektas, arba ii) investicinė įmonė, apibūdinta A poskirsnio 6 dalies b punkte, kuri nėra dalyvaujančiosios jurisdikcijos finansų įstaiga.

8. Aktyvus nefinansinis subjektas – bet kuris nefinansinis subjektas, atitinkantis bet kurį iš šių kriterijų:

a) mažiau kaip 50 % bendrųjų pajamų, kurias nefinansinis subjektas gavo praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu, yra pasyviosios pajamos, o mažiau kaip 50 % turto, kurį praėjusiais kalendoriniais metais ar kitu atitinkamu ataskaitiniu laikotarpiu turėjo nefinansinis subjektas, yra turtas, kuris teikia arba kuris laikomas tam, kad teiktų pasyviąsias pajamas;

b) nefinansinio subjekto akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje arba nefinansinis subjektas yra subjekto, kurio akcijomis reguliariai prekiaujama pripažintoje vertybinių popierių rinkoje, susijęs subjektas;

c) nefinansinis subjektas yra Vyriausybės subjektas, tarptautinė organizacija, centrinis bankas arba subjektas, kuris visas priklauso kuriam nors vienam ar keliems pirma nurodytiems asmenims;

d) iš esmės visą nefinansinio subjekto veiklą sudaro vienos ar kelių patronuojamųjų bendrovių, vykdančių prekybą ar veiklą, kuri nėra finansų įstaigos veikla, išleistų į apyvartą akcijų valdymas (visas arba dalinis) arba finansavimo ir paslaugų teikimas tokioms bendrovėms, tačiau subjektas negali turėti tokio statuso, jei jis veikia kaip investicinis fondas (arba laiko save investiciniu fondu), pavyzdžiui, privataus akcinio kapitalo fondas, rizikos kapitalo fondas, akcijų išpirkimo skolintomis lėšomis fondas ar bet kuris kitas investavimo subjektas, kurio tikslas – įsigyti arba finansuoti bendroves ir vėliau tokiose bendrovėse turėti turtinių teisių kaip kapitalą investavimui;

e) nefinansinis subjektas dar nevykdo veiklos ir neturi ankstesnės veiklos vykdymo istorijos, tačiau investuoja kapitalą į turtą, ketindamas vykdyti veiklą (išskyrus finansų įstaigos veiklą), jeigu praėjus 24 mėnesiams nuo nefinansinio subjekto pirminio įkūrimo datos jam negali būti taikoma ši išimtis;

f) pastaruosius penkerius metus nefinansinis subjektas nebuvo finansų įstaiga ir šiuo metu jo turtas likviduojamas arba pertvarkomas ketinant tęsti arba vėl pradėti vykdyti veiklą (išskyrus finansų įstaigos veiklą);

g) nefinansinis subjektas pirmiausia sudaro finansavimo ir rizikos draudimo sandorius su susijusiais subjektais (arba jų vardu), kurie nėra finansų įstaigos, ir neteikia finansavimo ar rizikos draudimo paslaugų jokiam subjektui, kuris nėra susijęs subjektas, jeigu kurių nors šių susijusių subjektų grupės pirmutinė vykdoma veikla nėra finansų įstaigos veikla, arba

h) nefinansinis subjektas atitinka visus šiuos reikalavimus:

   i) jis yra įsteigtas ir vykdo veiklą savo valstybėje narėje ar kitoje rezidavimo vietos jurisdikcijoje tik religiniais, labdaros, mokslo, meno, kultūros, sporto ar švietimo tikslais; arba jis yra įsteigtas ir vykdo veiklą savo valstybėje narėje ar kitoje rezidavimo vietos jurisdikcijoje, ir tai yra profesinė organizacija, veiklos lyga, prekybos rūmai, darbo organizacija, žemės ūkio ar sodininkystės organizacija, pilietinė lyga arba organizacija, kurios vienintelis veiklos tikslas yra socialinės gerovės skatinimas;

   ii) savo valstybėje narėje arba kitoje rezidavimo vietos jurisdikcijoje jis yra atleistas nuo pajamų mokesčio;

   iii) jis neturi akcininkų ar narių, kurie turėtų nuosavybės ar naudos teisių į jo pajamas ar turtą;

   iv) nefinansinio subjekto valstybės narės arba kitos rezidavimo vietos jurisdikcijos galiojančiais įstatymais arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentais neleidžiama, kad nefinansinio subjekto pajamos ar turtas būtų paskirstytas privatiems asmenims ar nelabdaringiems subjektams (arba naudojamas jų naudai), išskyrus atvejus, kai tai daroma vykdant labdaringą nefinansinio subjekto veiklą arba jei mokama tinkama kompensacija už suteiktas paslaugas arba jei mokama tikra rinkos kaina už nuosavybę, kurią nupirko nefinansinis subjektas, ir

   v) pagal nefinansinio subjekto valstybės narės arba kitos rezidavimo vietos jurisdikcijos galiojančius įstatymus arba nefinansinio subjekto steigimo dokumentus reikalaujama, kad, likvidavus nefinansinį subjektą arba nutraukus jo veiklą, visas jo turtas būtų perduotas Vyriausybės subjektui ar kitai nepelno organizacijai arba išmarinis turtas būtų perduotas nefinansinio subjekto valstybės narės arba kitos rezidavimo vietos jurisdikcijos Vyriausybės ar kurio nors jos politinio vieneto naudai.

E. Kita

1. Sąskaitos turėtojas – asmuo, sąskaitą tvarkančios finansų įstaigos nurodytas ar įvardytas kaip finansinės sąskaitos turėtojas. Jeigu asmuo, kuris nėra finansų įstaiga, finansinę sąskaitą turi kito asmens naudai ar to asmens sąskaita kaip agentas, saugotojas, nominalus savininkas, pasirašantis asmuo, investavimo konsultantas ar tarpininkas, jis nėra laikomas sąskaitos turėtoju šios direktyvos tikslais, nes sąskaitos turėtoju yra laikomas tas kitas asmuo. Kiek tai susiję su kaupiamojo draudimo sutartimi ar anuiteto sutartimi, sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, turintis teisę naudotis kaupiamąja suma arba keisti sutarties naudos gavėją. Jeigu joks asmuo negali naudotis kaupiamąja suma arba keisti naudos gavėjo, sąskaitos turėtojas yra bet kuris asmuo, sutartyje nurodytas kaip savininkas, ir bet kuris asmuo, turintis teisę gauti išmokas pagal sutarties sąlygas. Pasibaigus kaupiamojo draudimo sutarties ar anuiteto sutarties galiojimui, asmuo, turintis teisę gauti išmoką pagal sutartį, yra laikomas sąskaitos turėtoju.

2. Pinigų plovimo prevencijos procedūros/procedūros „pažink savo klientą“ – kliento išsamaus patikrinimo procedūros, kurias atlieka duomenis teikianti finansų įstaiga, laikydamasi pinigų plovimo prevencijos ar panašių reikalavimų, kurie taikomi tai duomenis teikiančiai finansų įstaigai.

3. Subjektas – juridinis asmuo arba juridinis vienetas, kaip antai korporacija, bendrija, patika arba fondas.

4. subjektas yra su kitu subjektu susijęs subjektas, jeigu: i) kuris nors subjektas kontroliuoja kitą subjektą, ii) abu šie subjektai yra bendrai kontroliuojami arba iii) abu subjektai yra investicinės įmonės, apibūdintos A poskirsnio 6 dalies b punkte, yra bendrai kontroliuojami ir vykdant tokią bendrą kontrolę įvykdomos tokių investicinių įmonių išsamaus patikrinimo prievolės. Šiuo tikslu kontrolė apima tiesioginę ar netiesioginę daugiau nei 50 % subjekto balsų ar vertės nuosavybę.

5. MMIN – mokesčių mokėtojo identifikavimo numeris (o jeigu mokesčių mokėtojo identifikavimo numerio nėra – funkcinis ekvivalentas).

6. Dokumentinis įrodymas yra bet kuris iš šių dokumentų:

   a) valstybės narės arba kitos jurisdikcijos, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, yra gavėjas, įgaliotos valstybinės įstaigos (pvz., Vyriausybės ar jos organo, ar savivaldybės) išduotas gyvenamosios vietos patvirtinimas;

   b) fizinio asmens atveju – bet koks galiojantis tapatybės dokumentas, kurį išdavė įgaliota valstybinė įstaiga (pvz., Vyriausybė ar jos organas, ar savivaldybė), kuriame nurodoma fizinio asmens vardas ir pavardė ir kuris yra paprastai naudojamas tapatybei nustatyti;

   c) subjekto atveju – bet koks oficialus dokumentas, kurį išdavė įgaliota valstybinė įstaiga (pvz., Vyriausybė ar jos organas, ar savivaldybė), kuriame nurodytas subjekto pavadinimas ir jo pagrindinės buveinės adresas valstybėje narėje arba kitoje jurisdikcijoje, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, jis yra, arba valstybėje narėje ar kitoje jurisdikcijoje, kurioje buvo įsteigtas arba įkurtas subjektas;

d) bet kuri audituota finansinė ataskaita, trečiosios šalies kredito istorija, bankroto paskelbimas ar vertybinių popierių rinkos priežiūros institucijos ataskaita.

Jau esančios subjekto sąskaitos atveju duomenis teikiančios finansų įstaigos gali kaip dokumentinį įrodymą naudoti bet kurią duomenis teikiančios finansų įstaigos apskaitoje esančią klasifikaciją, susijusią su sąskaitos turėtoju, kuri buvo nustatyta remiantis standartizuota pramonės kodavimo sistema, kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įtraukė į apskaitą laikydamasi įprastinės savo veiklos praktikos pinigų plovimo prevencijos procedūrų/procedūrų „pažink savo klientą“ tikslais arba kitais reguliavimo tikslais (bet ne mokesčių tikslais) ir kurią duomenis teikianti finansų įstaiga įgyvendino iki datos, kurią finansinė sąskaita priskirta jau esančios sąskaitos klasei, jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga nesužino arba ji neturi pagrindo manyti, jog tokia klasifikacija yra neteisinga arba nepatikima. Standartizuota pramonės kodavimo sistema – kodavimo sistema, naudojama įstaigoms klasifikuoti pagal veiklos rūšį kitais nei mokesčių tikslais.

IX SKIRSNIS

VEIKSMINGAS ĮGYVENDINIMAS

Vadovaujantis šios direktyvos 8 straipsnio 4 dalimi, kad užtikrintų pirmiau išdėstytų duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų įgyvendinimą ir jų laikymąsi, valstybės narės turi būti įgyvendinusios taisykles ir administracines procedūras, įskaitant:

1. taisykles, kuriomis finansų įstaigoms, asmenims ar tarpininkams užkertamas kelias taikyti praktiką, skirtą apeiti duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūras;
2. taisykles, kuriomis reikalaujama, kad duomenis teikiančios finansų įstaigos registruotų veiksmus, kurių imtasi, ir visus įrodymus, kuriais remiamasi vykdant pirmiau minėtas procedūras, bei tinkamas priemones tokiems duomenims gauti;
3. administracines procedūras siekiant patikrinti, ar duomenis teikiančios finansų įstaigos laikosi duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo procedūrų; administracines procedūras siekiant toliau sekti duomenis teikiančios įstaigos veiklą, kai pateikiami duomenys apie dokumentais nepatvirtintas sąskaitas;
4. administracines procedūras siekiant užtikrinti, kad subjektai ir sąskaitos, kurie nacionalinėje teisėje yra apibrėžti kaip duomenų neteikiančios finansų įstaigos ir sąskaitos, kurioms netaikoma finansinės sąskaitos apibrėžtis, ir toliau kelia mažą riziką, kad jie bus panaudoti siekiant išvengti mokesčių, ir
5. veiksmingas įgyvendinimo užtikrinimo nuostatas siekiant spręsti nesilaikymo klausimą.

II PRIEDAS

PAPILDOMOS INFORMACIJOS TEIKIMO IR IŠSAMAUS PATIKRINIMO TAISYKLĖS, TAIKOMOS FINANSINĖMS SĄSKAITOMS

1. APLINKYBIŲ PASIKEITIMAS

Aplinkybių pasikeitimas – bet koks pasikeitimas, dėl kurio papildoma informacija apie asmens statusą, arba kitaip neatitinkantis tokio asmens statuso. Be to, aplinkybių pasikeitimas apima bet kokį informacijos apie sąskaitos turėtojo sąskaitą pakeitimą arba papildymą (įskaitant papildymą, informacijos pakeitimą arba kitą su sąskaitos turėtoju susijusį pakeitimą) arba bet kokį informacijos apie su tokia sąskaita susietą sąskaitą pakeitimą arba papildymą (taikant sąskaitų sumavimo taisykles, apibūdintas I priedo VII skirsnio C poskirsnio 1, 2 ir 3 dalyse), jeigu toks informacijos pakeitimas arba papildymas turi poveikio sąskaitos turėtojo statusui.

Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga rėmėsi gyvenamosios vietos adreso testu, kaip nustatyta I priedo III skirsnio B poskirsnio 1 dalyje, ir pasikeitė aplinkybės, dėl kurių duomenis teikianti finansų įstaiga sužino arba turi pagrindo manyti, kad dokumentinio įrodymo (arba kitų lygiaverčių dokumentų) originalas yra neteisingas arba nepatikimas, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo ne vėliau kaip paskutinę atitinkamų kalendorinių metų arba kito atitinkamo ataskaitinio laikotarpio dieną arba per 90 kalendorinių dienų po to, kai pastebimas arba atskleidžiamas toks aplinkybių pasikeitimas, priklausomai nuo to, kuri data yra vėlesnė, gauti patvirtinimą ir naują dokumentinį įrodymą, kad nustatytų sąskaitos turėtojo gyvenamąją (-ąsias) vietą (-as) mokesčių tikslais. Jeigu duomenis teikianti finansų įstaiga iki šios datos negali gauti patvirtinimo ir naujo dokumentinio įrodymo, duomenis teikianti finansų įstaiga privalo taikyti elektroninės duomenų paieškos procedūrą, apibūdintą I priedo III skirsnio B poskirsnio 2 – 6 dalyse.

2. NAUJŲ SUBJEKTŲ SĄSKAITŲ PATVIRTINIMAS

Naujų subjektų sąskaitų atveju siekiant nustatyti, ar pasyvaus nefinansinio subjekto kontroliuojantysis asmuo yra praneštinas asmuo, duomenis teikianti finansų įstaiga gali remtis tik sąskaitos turėtojo arba kontroliuojančiojo asmens patvirtinimu.

3. FINANSŲ ĮSTAIGOS REZIDAVIMO VIETA

Finansų įstaiga yra rezidentė valstybėje narėje, jeigu jai taikoma tos valstybės narės jurisdikcija (t. y. valstybė narė gali užtikrinti, kad finansų įstaiga teiktų duomenis). Apskritai, kai finansų įstaiga yra rezidentė mokesčių tikslais valstybėje narėje, jai taikoma tos valstybės narės jurisdikcija ir todėl ji yra valstybės narės finansų įstaiga. Patikos, kuri yra finansų įstaiga (neatsižvelgiant į tai, ar ji yra rezidentė mokesčių tikslais valstybėje narėje), atveju laikoma, kad patikai taikoma valstybės narės jurisdikcija, jei vienas ar daugiau jos patikėtinių yra rezidentai toje valstybėje narėje, išskyrus atvejus, kai patika praneša visą informaciją apie patikos tvarkomas praneštinas sąskaitas, kurią reikalaujama pranešti pagal šią direktyvą, kitai valstybei narei, nes ji toje kitoje valstybėje narėje yra rezidentė mokesčių tikslais. Tačiau kai finansų įstaiga (išskyrus patiką) nėra rezidentė mokesčių tikslais (pvz., nes laikoma fiskališkai skaidria arba yra jurisdikcijoje, kurioje nenustatytas pajamų mokestis), laikoma, kad jai taikoma valstybės narės jurisdikcija, ir todėl ji yra valstybės narės finansų įstaiga, jeigu:

a) ji įsteigta pagal valstybės narės įstatymus;

b) jos administracijos centras (įskaitant pagrindinį administracijos centrą) yra valstybėje narėje arba

c) jos finansų priežiūrą vykdoma valstybėje narėje.

Kai finansų įstaiga (išskyrus patiką) yra rezidentė dviejose ar daugiau valstybių narių, tai finansų įstaigai bus taikomos tos valstybės narės, kurioje tvarkoma (-os) jos finansinė (-ės) sąskaita (-os), duomenų teikimo ir išsamaus patikrinimo prievolės.

4. TVARKOMA SĄSKAITA

Apskritai būtų laikoma, kad sąskaitą tvarko finansų įstaiga, kuri yra:

a) pasaugos sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri saugo sąskaitoje esantį turtą (įskaitant finansų įstaigą, kuri sąskaitos turėtojo turtą toje įstaigoje valdo tarpininko vardu);

b) indėlių sąskaitos atveju – finansų įstaiga, kuri yra įpareigota vykdyti su sąskaita susijusius mokėjimus (išskyrus finansų įstaigos agentą, neatsižvelgiant į tai, ar tas agentas yra finansų įstaiga);

c) akcinio kapitalo arba skolos dalies finansų įstaigoje, kuri yra laikoma finansine sąskaita, atveju – ta finansų įstaiga;

d) kaupiamojo draudimo sutarties ar anuiteto sutarties atveju – finansų įstaiga, įpareigota vykdyti su sąskaita susijusius mokėjimus.

5. PATIKOS, KURIOS YRA PASYVŪS NEFINANSINIAI SUBJEKTAI

Subjektas, pavyzdžiui, bendrija, ribotos atsakomybės bendrija arba panašus juridinis vienetas, kuris nėra rezidentas mokesčių tikslais, pagal I priedo VIII skirsnio D poskirsnio 3 dalį laikomas rezidentu jurisdikcijoje, kurioje yra pagrindinis jo administracijos centras. Šiais tikslais juridinis asmuo arba juridinis vienetas laikomas „panašiu“ į bendriją ir ribotos atsakomybės bendriją, jei jis nelaikomas apmokestinamu vienetu valstybėje narėje pagal tos valstybės narės mokesčių įstatymus. Tačiau siekiant išvengti duomenų teikimo dubliavimo (atsižvelgiant į plačią termino „kontroliuojantieji asmenys“ taikymo sritį patikos atveju), patika, kuri yra pasyvus nefinansinis subjektas, negali būti laikoma panašiu juridiniu vienetu.

6. SUBJEKTO PAGRINDINĖS BUVEINĖS ADRESAS

Vienas iš I priedo VIII skirsnio E poskirsnio 6 dalies c punkte apibūdintų reikalavimų yra, kiek tai susiję su subjektu, kad oficialiame dokumente nurodomas subjekto pagrindinės buveinės adresas valstybėje narėje arba kitoje jurisdikcijoje, kurios rezidentas, kaip jis pats teigia, jis yra, arba kitoje jurisdikcijoje, kurioje subjektas buvo įsteigtas arba įkurtas. Subjekto pagrindinės buveinės adresas paprastai yra vieta, kurioje yra jo pagrindinis administracijos centras. Finansų įstaigos, kurioje subjektas tvarko sąskaitą, adresas, pašto dėžutės adresas arba vien korespondencijos tikslais naudojamas adresas nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas, išskyrus atvejus, kai tas adresas yra vienintelis subjekto naudojamas adresas ir subjekto organizaciniuose dokumentuose nurodomas kaip subjekto registruotasis adresas. Be to, adresas, kuris pateikiamas su nurodymais visą korespondenciją siųsti tuo adresu, nėra subjekto pagrindinės buveinės adresas.

↓ (ES) 2016/881 1 str. 9 punktas ir priedas

III PRIEDAS

TARPTAUTINIŲ ĮMONIŲ GRUPIŲ INFORMACIJOS TEIKIMO TAISYKLĖS

I SKIRSNIS

TERMINŲ APIBRĖŽTYS

1. Terminas „grupė“ – grupė įmonių, susijusių tokiais nuosavybės arba kontrolės ryšiais, kad pagal taikomus apskaitos principus jos turi rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas finansinės atskaitomybės tikslais arba turėtų tai daryti, jeigu viešojoje vertybinių popierių biržoje būtų prekiaujama kurios nors iš jų nuosavo kapitalo akcijomis.

2. Terminas „įmonė“ – bet kokia verslo, kuriuo užsiima 3 straipsnio 11 punkto b, c ir d papunkčiuose nurodytas asmuo, forma.

3. Terminas „tarptautinių įmonių grupė (TĮG)“ – grupė, kurią sudaro dvi ar daugiau įmonių, kurių rezidavimo vieta mokesčių tikslais priklauso skirtingiems mokesčių jurisdikciją turintiems subjektams, arba kurios sudėtyje yra įmonė, kurios rezidavimo vieta mokesčių tikslais priklauso vienam mokesčių jurisdikciją turinčiam subjektui, o apmokestinama jos verslo veikla, vykdoma per nuolatinę buveinės vietą, priklausančią kitam mokesčių jurisdikciją turinčiam subjektui, išskyrus pajamų ribos neviršijančią TĮG.

4. Terminas „pajamų ribos neviršijanti TĮG“ – grupė, kurios visos konsoliduotos grupės pajamos bet kuriais grupės finansiniais metais yra mažesnės negu 750 000 000 EUR arba mažesnės už sumą vietos valiuta, kuri 2015 m. sausio mėn. buvo lygiavertė maždaug 750 000 000 EUR, finansiniais metais, ėjusiais iškart prieš ataskaitinius finansinius metus, kaip atspindėta tokių pirmesnių finansinių metų konsoliduotosiose finansinėse ataskaitose.

5. Terminas „į TĮG įeinantis subjektas“ – bet kuris iš šių subjektų:

   a) bet kuris atskiras TĮG verslo padalinys, kuris finansinės atskaitomybės tikslais yra įtrauktas į TĮG konsoliduotąsias finansines ataskaitas arba būtų į jas tais tikslais įtrauktas, jeigu viešojoje vertybinių popierių biržoje būtų prekiaujama tokio TĮG verslo padalinio nuosavo kapitalo akcijomis;

   b) bet kuris toks verslo padalinys, kuris neįtraukiamas į TĮG konsoliduotąsias metines ataskaitas vien tik dėl dydžio arba reikšmingumo priežasčių;

   c) bet kuri TĮG atskiro verslo padalinio, įtraukto į a arba b punktus, nuolatinė buveinė, jeigu finansinės atskaitomybės, reguliavimo, mokesčių ataskaitų arba vidaus valdymo kontrolės tikslais tas verslo padalinys rengia atskirą tokios nuolatinės buveinės finansinę ataskaitą.

6. Terminas „ataskaitas teikiantis subjektas“ – į TĮG įeinantis subjektas, kuris savo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte TĮG vardu turi teikti ataskaitą pagal šalis, atitinkančią 10 straipsnio 3 dalies reikalavimus. Ataskaitas teikiantis subjektas gali būti pagrindinis patronuojantysis subjektas, pakaitinis patronuojantysis subjektas arba bet kuris subjektas, apibūdintas II skirsnio 1 punkte.

7. Terminas „pagrindinis patronuojantysis subjektas“ – į TĮG įeinantis subjektas, atitinkantis šiuos kriterijus:

   a) jam tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso pakankama tokios TĮG vieno arba kelių kitų į TGĮ įeinančių subjektų akcijų dalis, kuri yra tokia, kad reikia rengti konsoliduotąsias finansines ataskaitas pagal apskaitos principus, įprastai taikomus rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, arba jam reikėtų tai daryti, jeigu rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto viešojoje vertybinių popierių rinkoje būtų prekiaujama jo nuosavo kapitalo akcijomis;

   b) nėra kito į tokią TGĮ įeinančio subjekto, kuriam tiesiogiai arba netiesiogiai priklauso pirmiau minėto į TGĮ įeinančio subjekto akcijų dalis, apibūdinta a punkte.

8. Terminas „pakaitinis patronuojantysis subjektas“ – į TGĮ įeinantis subjektas, kurį tokia TGĮ paskyrė vieninteliu pagrindinio patronuojančiojo subjekto pakaitiniu subjektu, turinčiu tokios TGĮ vardu teikti ataskaitą pagal šalis to į TGĮ įeinančio subjekto rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, kai taikoma viena arba kelios sąlygos, nustatytos II skirsnio 1 punkto b papunktyje.

9. Terminas „finansiniai metai“ – metinis ataskaitinis laikotarpis, kurio finansines ataskaitas rengia TĮG pagrindinis patronuojantysis subjektas.

10. Terminas „ataskaitiniai finansiniai metai“ – finansiniai metai, kurių finansiniai ir veiklos rezultatai įtraukti į ataskaitą pagal šalis, nurodytą 10 straipsnio 3 dalyje.

11. Terminas „kvalifikuotasis kompetentingų institucijų susitarimas“ – ES valstybių narių įgaliotųjų atstovų ir ES nepriklausančių jurisdikciją turinčių subjektų, kurie yra tarptautinių susitarimų šalys, sudarytas susitarimas, pagal kurį reikalaujama, kad jurisdikciją turintys subjektai susitarimo šalys automatiškai keistųsi ataskaitomis pagal šalis.

12. Terminas „tarptautinis susitarimas“ – daugiašalė konvencija dėl administracinės savitarpio pagalbos mokesčių srityje, bet kokia dvišalė arba daugiašalė mokesčių srities konvencija arba bet koks susitarimas dėl keitimosi informacija mokesčių klausimais, kurio šalis yra valstybė narė, pagal kurių sąlygas jurisdikciją turintiems subjektams suteikiami teisiniai įgaliojimai tarpusavyje keistis informacija mokesčių klausimais, įskaitant automatinius tokios informacijos mainus.

13. Terminas „konsoliduotosios finansinės ataskaitos“ – TĮG finansinės ataskaitos, kuriose pagrindinis patronuojantysis subjektas ir į TĮG įeinančių subjektų turtas, įsipareigojimai, pajamos, išlaidos ir grynųjų pinigų srautai pateikiami kaip vieno ekonominės veiklos vykdytojo finansinės ataskaitos.

14. Terminas „sistemingas nepateikimas“, taikomas jurisdikciją turinčiam subjektui, reiškia arba tai, kad jurisdikciją turinčio subjekto ir valstybės narės kvalifikuotasis kompetentingų institucijų susitarimas galioja, bet automatiniai mainai laikinai sustabdyti (dėl kitų priežasčių nei numatytos pagal susitarimo sąlygas), arba tai, kad jurisdikciją turinčio subjekto turimos ataskaitos pagal šalis apie TĮG, į kurią įeinančių subjektų yra toje valstybėje narėje, nuolat nebuvo automatiškai pateikiamos valstybei narei.

II SKIRSNIS

BENDRIEJI INFORMACIJOS TEIKIMO REIKALAVIMAI

1. Į TĮG įeinantis subjektas, kuris yra rezidentas valstybėje narėje ir kuris nėra TĮG pagrindinis patronuojantysis subjektas, teikia TĮG, į kurią jis įeina, ataskaitinių finansinių metų ataskaitas pagal šalis, jeigu įvykdomi šie kriterijai:

   a) subjektas yra rezidentas mokesčių tikslais valstybėje narėje;

   b) taikoma viena šių sąlygų:

      i) TĮG pagrindinis patronuojantysis subjektas neprivalo pateikti ataskaitos pagal šalis savo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte;

      ii) jurisdikciją turintis subjektas, kuriame pagrindinis patronuojantysis subjektas yra rezidentas mokesčių tikslais, yra sudaręs galiojantį tarptautinį susitarimą, kurio šalis yra valstybė narė, tačiau nėra sudaręs kvalifikuotojo kompetentingų institucijų susitarimo, kurio šalis valstybė narė yra 10 straipsnio 1 dalyje nurodytu metu, kuriuo reikia pateikti ataskaitinių finansinių metų ataskaitą pagal šalis;

      iii) pagrindinio patronuojančiojo subjekto rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turintis subjektas sistemingai nepateikia informacijos ir apie tai valstybė narė pranešė į TĮG įeinančiam subjektui, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais toje valstybėje narėje.

   Nedarant poveikio 10 straipsnio 1 dalyje nurodytai pagrindinio patronuojančiojo subjekto ar jo pakaitinio patronuojančiojo subjekto prievolei pateikti pirmą TGĮ finansinių metų, prasidedančių 2016 m. sausio 1 d. arba vėliau, ataskaitą pagal šalis, valstybės narės gali nuspręsti, kad šio skirsnio 1 punkte į TĮG įeinantiems subjektams nustatyta prievolė ataskaitų pagal šalis atžvilgiu taikoma nuo ataskaitinių finansinių metų, kurie prasideda 2017 m. sausio 1 d. arba vėliau.

   Į TĮG įeinantis subjektas, kuris yra rezidentas valstybėje narėje, kaip apibrėžta šio punkto pirmoje pastraipoje, paprašo savo pagrindinio patronuojančiojo subjekto pateikti jam visą reikiamą informaciją, kad jis galėtų įvykdyti savo prievoles pateikti ataskaitą pagal šalis, laikydamasis 10 straipsnio 3 dalies. Jei nepaisant to, tas į TĮG įeinantis subjektas negavo ar neįgijo visos reikiamos informacijos TĮG ataskaitai teikti, šis į TĮG įeinantis subjektas pateikia ataskaitą pagal šalis su visa savo turima gauta arba įgyta informacija ir praneša valstybei narei, kurios rezidentas jis yra, kad pagrindinis patronuojantysis subjektas atsisakė pateikti būtiną informaciją. Tai nedaro poveikio atitinkamos valstybės narės teisei taikyti sankcijas, numatytas jos nacionalinės teisės aktuose, ir ta valstybė narė apie šį atsisakymą praneša visoms valstybėms narėms.

   Jeigu į tą pačią TĮG įeinančių subjektų, kurie Sąjungoje yra rezidentai mokesčių tikslais, yra daugiau negu vienas ir taikoma viena arba daugiau b punkte nustatytų sąlygų, TĮG gali paskirti vieną iš tokių į ją įeinančių subjektų pateikti bet kurių ataskaitinių finansinių metų ataskaitą pagal šalis, atitinkančią 10 straipsnio 3 dalies reikalavimus, per 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą laikotarpį ir pranešti valstybei narei, kad pateikiant ataskaitą siekiama įvykdyti informacijos teikimo reikalavimą, taikomą visiems tokiems į TĮG įeinantiems subjektams, kurie Sąjungoje yra rezidentai mokesčių tikslais. Pagal 10 straipsnio 2 dalį ta valstybė narė perduoda

gautą ataskaitą pagal šalis visoms kitoms valstybėms narėms, kuriose, remiantis ataskaitoje pagal šalis pateikta informacija, vienas arba daugiau į TĮG įeinančių subjektų yra rezidentas mokesčių tikslais arba apmokestinama jų verslo veikla, vykdoma per nuolatinę buveinės vietą.

Jei į TĮG įeinantis subjektas negali gauti ar įgyti visos reikiamos informacijos ataskaitai pagal šalis pateikti, vadovaujantis 10 straipsnio 3 dalimi, tada toks į TĮG įeinantis subjektas neturi teisės būti paskirtas TĮG ataskaitas teikiančiu subjektu pagal šio punkto ketvirtą pastraipą. Ši taisyklė nedaro poveikio į TĮG įeinančio subjekto prievolei pranešti valstybei narei, kurios rezidentas jis yra, kad pagrindinis patronuojantysis subjektas atsisakė pateikti būtiną informaciją.

2. Nukrypstant nuo 1 punkto, kai taikoma viena ar daugiau 1 punkto b papunktyje nustatytų sąlygų, 1 punkte apibūdintam subjektui nereikia pateikti bet kurių ataskaitinių metų ataskaitos pagal šalis, jeigu TĮG, į kurią įeina tas subjektas, pateikė tų ataskaitinių metų ataskaitą pagal šalis pagal 10 straipsnio 3 dalį per pakaitinį patronuojantįjį subjektą, kuris teikia tą ataskaitą pagal šalis savo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto mokesčių administratoriui 10 straipsnio 1 dalyje nurodytą dieną arba anksčiau, ir kuri, jeigu pakaitinis patronuojantysis subjektas yra rezidentas ES nepriklausančiame mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, atitinka šias sąlygas:

   a) pakaitinio patronuojančiojo subjekto rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turintis subjektas reikalauja, kad būtų teikiamos ataskaitos pagal šalis, atitinkančios 10 straipsnio 3 dalies reikalavimus;

   b) pakaitinio patronuojančiojo subjekto rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turintis subjektas yra sudaręs kvalifikuotąjį kompetentingosios institucijos susitarimą, kurio šalis valstybė narė yra 10 straipsnio 1 dalyje nurodytu metu, kuriuo reikia pateikti ataskaitinių finansinių metų ataskaitą pagal šalis;

   c) pakaitinio patronuojančiojo subjekto rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turintis subjektas nepranešė valstybei narei apie sistemingą informacijos nepateikimą;

   d) į TĮG įeinantis subjektas, kuris yra rezidentas savo mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, pakaitinio patronuojančiojo subjekto rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčiam subjektui ne vėliau, kaip iki tokios TĮG ataskaitinių finansinių metų paskutinės dienos pranešė, kad jis yra pakaitinis patronuojantysis subjektas;

   e) valstybei narei pateiktas pranešimas pagal 4 punktą.

3. Valstybės narės paprašo, kad į TĮG įeinantis subjektas, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais valstybėje narėje, ne vėliau kaip iki tokios TĮG ataskaitinių finansinių metų paskutinės dienos praneštų tai valstybei narei, ar jis yra pagal 1 punktą nurodytas pagrindinis patronuojantysis subjektas, ar pakaitinis patronuojantysis subjektas ar į TĮG įeinantis subjektas. Valstybės narės gali pratęsti šį terminą iki paskutinės to į TĮG įeinančio subjekto mokesčių deklaracijos už prieš tai ėjusius finansinius metus pateikimo laikotarpio dienos.

4. Valstybės narės paprašo, kad kai į TĮG įeinantis subjektas, kuris yra rezidentas mokesčių tikslais valstybėje narėje, nėra nei pagrindinis patronuojantysis subjektas, nei pakaitinis patronuojantysis subjektas, nei į TĮG įeinantis subjektas, nurodytas pagal 1 punktą, jis praneštų tai valstybei narei informaciją teikiančio subjekto tapatybę ir rezidavimo vietą mokesčių tikslais ne vėliau, kaip iki tokios TĮG

ataskaitinių finansinių metų paskutinės dienos. Valstybės narės gali pratęsti šį terminą iki paskutinės to į TĮG įeinančio subjekto mokesčių deklaracijos už prieš tai ėjusius finansinius metus pateikimo laikotarpio dienos.

5. Ataskaitoje pagal šalis nurodoma toje ataskaitoje pateiktų sumų valiuta.

III SKIRSNIS

ATASKAITA PAGAL ŠALIS

A. Ataskaitos pagal šalis šablonas

1 lentelė. Pajamų, mokesčių ir verslo veiklos apžvalga pagal mokesčių jurisdikciją turintį subjektą										
TĮG pavadinimas: Atitinkami finansiniai metai: Naudota valiuta:										
Mokesčių jurisdikciją turintis subjektas	Pajamos			Pelnas (nuostoliai) prieš sumokant pelno mokestį	Sumokėtas pelno mokestis (grynaisiais)	Sukauptas pelno mokestis. Einamieji metai	Įstatinis kapitalas	Sukauptas pelnas	Darbuotojų skaičius	Materialusis turtas, išskyrus grynuosius pinigus ir grynųjų pinigų ekvivalentus
	Nesusijusi šalis	Susijusi šalis	Iš viso							

2 lentelė. Visų į TĮG įeinančių subjektų, įtrauktų į kiekvieną informacijos suvestinę, sąrašas pagal mokesčių jurisdikciją turintį subjektą.															
TĮG pavadinimas: Atitinkami finansiniai metai:															
Mokesčių jurisdikciją turintis subjektas	Į TĮG įeinantys subjektai, kurie yra rezidenta i mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte	Sudarymo arba steigimo mokesčių jurisdikciją turintis subjektas, jeigu jis skiriasi nuo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto	Pagrindinė verslo veikla												
			Moksliniai tyrimai ir technologinė plėtra	Intelektinės nuosavybės turėjimas arba valdymas	Pirkimas arba viešieji pirkimai	Apdirbimas arba gamyba	Pardavimas, rinkodara arba platinimas	Administracinės, valdymo arba pagalbinės paslaugos	Paslaugų teikimas nesusijusioms šalims	Grupės vidaus finansai	Reguliuojamosios finansinės paslaugos	Draudimas	Akcijų ar kitų nuosavybės priemonių turėjimas	Nevykdoma	Kita[1]
	1.														
	2.														
	3.														
	1.														
	2.														
	3.														

[1] Prašome nurodyti į TĮG įeinančio subjekto veiklos pobūdį lentelėje „Papildoma informacija“.

3 lentelė. Papildoma informacija

TĮG pavadinimas:

Atitinkami finansiniai metai:

Pateikite papildomos glaustos informacijos arba paaiškinimų, jeigu manote, kad jie būtini arba dėl jų būtų lengviau suprasti privalomą informaciją, pateikiamą ataskaitoje pagal šalis

B. Bendrieji ataskaitos pagal šalis pildymo nurodymai

1. Paskirtis

Šablonas naudojamas pranešant apie tarptautinių įmonių grupės pajamų, mokesčių ir verslo veiklos paskirstymą pagal atskirus mokesčių jurisdikciją turinčius subjektus.

2. Filialų ir nuolatinių buveinių traktavimas

Duomenys apie nuolatinę buveinę pranešami nurodant mokesčių jurisdikciją turintį subjektą, kuriame ji yra įsikūrusi, o ne nurodant mokesčių jurisdikciją turintį subjektą, kuriame rezidentas yra verslo padalinys, kurio dalis yra nuolatinė buveinė. Jeigu informacija apie verslo padalinį, kurio dalis yra nuolatinė buveinė, teikiama jo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, su nuolatine buveine susiję finansiniai duomenys neįtraukiami.

3. Laikotarpis, kurį reikia įtraukti į metinį šabloną

Šablonas apima informaciją teikiančios tarptautinės įmonės finansinius metus. Į TĮG įeinančių subjektų atveju, informaciją teikiančios tarptautinės įmonės nuožiūra, į šabloną nuolat įtraukiama tokia informacija:

a) informacija, susijusi su atitinkamų į TĮG įeinančių subjektų finansiniais metais, kurie baigiasi tą pačią dieną, kaip ir informaciją teikiančios tarptautinės įmonės finansiniai metai, arba kurie baigiasi per 12 mėnesių laikotarpį iki tos dienos;

b) informacija, susijusi su visais atitinkamais į TĮG įeinančiais subjektais, apie kuriuos tais finansiniais metais pranešė informaciją teikianti tarptautinė įmonė.

4. Duomenų šaltinis

Pildydama šabloną, informaciją teikianti tarptautinė įmonė kasmet sistemingai naudoja tuos pačius duomenų šaltinius. Informaciją teikianti tarptautinė įmonė gali naudoti duomenis, surinktus iš konsoliduotų informacijos teikimo rinkinių, iš atskirų subjekto teisės aktais nustatytų finansinių ataskaitų, reguliavimo finansinių ataskaitų arba vidaus valdymo ataskaitų. Pranešamų pajamų, pelno ir mokesčių duomenų šablone su konsoliduotosiomis finansinėmis ataskaitomis suderinti nebūtina. Jeigu teikiant informaciją naudojamos teisės aktais numatytos finansinės ataskaitos, šablono papildomos informacijos dalyje visos sumos turi būti apskaičiuotos informaciją teikiančios tarptautinės įmonės nurodyta funkcine valiuta pagal vidutinį nurodytų metų keitimo kursą. Tačiau jeigu skiriasi atskirų mokesčių jurisdikciją turinčių subjektų apskaitos principai, reikia atlikti koregavimus.

Šablono papildomos informacijos dalyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė pateikia trumpą rengiant šabloną naudotų duomenų šaltinių apibūdinimą. Jeigu kasmet naudoti duomenų šaltiniai keičiami, šablono papildomos informacijos dalyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė paaiškina tokio pakeitimo priežastis ir pasekmes.

C. Specialieji ataskaitos pagal šalis pildymo nurodymai

1. Pajamų, mokesčių ir verslo veiklos apžvalga pagal mokesčių jurisdikciją turintį subjektą (1 lentelė)

1.1. Mokesčių jurisdikciją turintis subjektas

Pirmoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė išvardija visus mokesčių jurisdikciją turinčius subjektus, kuriuose į TGĮ įeinantys subjektai yra rezidentai mokesčių tikslais. Mokesčių jurisdikciją turintis subjektas – valstybės arba ne valstybės jurisdikciją turintis subjektas, turintis fiskalinę autonomiją. Visi į TĮG įeinantys subjektai, kuriuos informaciją teikianti tarptautinė įmonė laiko neturinčiais rezidavimo vietos mokesčių tikslais nė viename mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, įtraukiami atskira eilute. Jeigu į TĮG įeinantis subjektas yra rezidentas daugiau negu viename mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, taikoma mokesčių sutarties teisės pirmumo (angl. *tie breaker*) taisyklė, kad būtų nustatytas buveinės mokesčių jurisdikciją turintis subjektas. Jeigu galiojančios mokesčių sutarties nėra, į TĮG įeinantis subjektas priskiriamas į TĮG įeinančio subjekto pagrindinio administracijos centro mokesčių jurisdikciją turinčiam subjektui. Pagrindinis administracijos centras nustatomas pagal tarptautiniu lygmeniu suderintus standartus.

1.2. Pajamos

Trijose šablono dalies „Pajamos“ skiltyse informaciją teikianti tarptautinė įmonė pateikia tokią informaciją:

a) visų į TĮG įeinančių subjektų pagal atitinkamą mokesčių jurisdikciją turintį subjektą pajamų sumą, gautą iš sandorių su asocijuotosiomis įmonėmis;

b) visų į TĮG įeinančių subjektų pagal atitinkamą mokesčių jurisdikciją turintį subjektą pajamų sumą, gautą iš sandori ų su neasocijuotosiomis šalimis;

c) bendrą a ir b punktuose nurodytų dydžių sumą.

Į pajamas įtraukiamos pajamos, gautos pardavus atsargas ir turtą, suteikus paslaugas, autoriniai atlyginimai, palūkanos, įmokos ir bet kokios kitos sumos. Į pajamas neįtraukiami mokėjimai, gauti iš kitų į TĮG įeinančių subjektų, pagal mokėtojo mokesčių jurisdikciją turintį subjektą laikomi dividendais.

1.3. Pelnas (nuostoliai) prieš sumokant pelno mokestį

Penktoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša visų į TĮG įeinančių subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose, pelno (nuostolių) sumas prieš sumokant pelno mokestį. Į pelną (nuostolius) prieš sumokant pelno mokestį įtraukiami visi neįprastų pajamų ir išlaidų punktai.

1.4. Sumokėtas pelno mokestis (grynaisiais)

Šeštoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša visų į TĮG įeinančių subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose, visas pelno mokesčio sumas, faktiškai sumokėtas per atitinkamus finansinius metus. Į sumokėtus mokesčius įtraukiami mokesčiai grynaisiais pinigais, kuriuos į TĮG įeinantis subjektas sumokėjo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčiam subjektui ir visiems kitiems mokesčių jurisdikciją turintiems subjektams. Į sumokėtus mokesčius įtraukiami išskaičiuojamieji mokesčiai, kuriuos sumokėjo kiti subjektai (asocijuotosios įmonės ir nepriklausomos įmonės), atlikdami mokėjimus į TĮG įeinančiam subjektui. Taigi jeigu bendrovė A, kuri yra rezidentė mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte A, uždirba palūkanų mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte B, apie mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto B išskaičiuotus mokesčius praneša bendrovė A.

1.5. Sukauptas pelno mokestis (einamieji metai)

Septintoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša visų į TĮG įeinančių subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose, susikaupusių einamųjų mokesčių išlaidų, apskaičiuotų už apmokestinamą pelną arba nuostolius per ataskaitinius metus, sumą. Einamosios mokesčių išlaidos atspindi tik einamųjų metų operacijas, į jas neįtraukiami atidėtieji mokesčiai arba atidėjiniai neapibrėžtiems mokestiniams įsipareigojimams.

1.6. Įstatinis kapitalas

Aštuntoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša visų į TĮG įeinančių subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose, įstatinio kapitalo sumą. Apie nuolatinių buveinių įstatinį kapitalą praneša tos nuolatinės buveinės juridinis asmuo, jeigu nėra apibrėžto kapitalui taikomo reikalavimo reguliavimo tikslais nuolatinės buveinės mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte.

1.7. Sukauptas pelnas

Devintoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša visų į TĮG įeinančių subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose, visų sukauptų pajamų sumą. Apie nuolatinių buveinių sukauptas pajamas praneša tos nuolatinės buveinės juridinis asmuo.

1.8. Darbuotojų skaičius

Dešimtoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša visų į TĮG įeinančių subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose, bendrą visų darbuotojų skaičių visos darbo dienos ekvivalentais. Galima pranešti darbuotojų skaičių metų gale pagal tų metų vidutinius užimtumo lygius arba pagal kitus rodiklius, kurie kasmet sistemingai taikomi visuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose. Šiuo tikslu laisvai samdomi rangovai, dalyvaujantys į TĮG įeinančio subjekto įprastoje darbinėje veikloje, gali būti įtraukti į darbuotojų skaičių. Pagrįstas darbuotojų skaičiaus apvalinimas arba aproksimavimas leidžiamas, jeigu dėl tokio apvalinimo arba aproksimavimo neiškraipomas santykinis darbuotojų pasiskirstymas skirtinguose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose. Kiekvienais metais visi subjektai taiko nuoseklius metodus.

1.9. Materialusis turtas, išskyrus grynuosius pinigus ir grynųjų pinigų ekvivalentus

Vienuoliktoje šablono skiltyje informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša visų į TĮG įeinančių subjektų, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose, materialiojo turto grynųjų balansinių verčių sumą. Apie nuolatinių buveinių turtą pranešama nurodant mokesčių jurisdikciją turintį subjektą, kuriame nuolatinė buveinė yra įsikūrusi. Šiuo tikslu į materialųjį turtą neįtraukiami grynieji pinigai arba grynųjų pinigų ekvivalentai, nematerialusis turtas arba finansinis turtas.

2. Visų į TĮG įeinančių subjektų, įtrauktų į kiekvieną informacijos suvestinę, sąrašas pagal mokesčių jurisdikciją turintį subjektą (2 lentelė)

2.1. Į TĮG įeinantys subjektai, kurie yra rezidentai mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte

Informaciją teikianti tarptautinė įmonė išvardija – pagal mokesčių jurisdikciją turinčius subjektus ir pagal juridinių asmenų pavadinimus – visus į TĮG įeinančius subjektus, kurie yra rezidentai mokesčių tikslais atitinkamuose mokesčių jurisdikciją turinčiuose subjektuose.

Tačiau, kaip nurodyta bendrųjų nurodymų 2 punkte dėl nuolatinių buveinių, nuolatinės buveinės išvardijamos nurodant mokesčių jurisdikciją turintį subjektą, kuriame ji yra įsikūrusi. Nurodomas tos nuolatinės buveinės juridinis asmuo.

2.2. Sudarymo arba steigimo mokesčių jurisdikciją turintis subjektas, jeigu jis skiriasi nuo rezidavimo vietos mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto

Informaciją teikianti tarptautinė įmonė praneša mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto, pagal kurio teisės aktus į TĮG įeinantis subjektas yra sudaromas arba įsteigiamas, pavadinimą, jeigu jis skiriasi nuo buveinės mokesčių jurisdikciją turinčio subjekto.

2.3. Pagrindinė (-s) verslo veikla (-os)

Informaciją teikianti tarptautinė įmonė nustato pagrindinės (-ių) verslo veiklos (-ų), kurią (-as) vykdo į TĮG įeinantis subjektas, pobūdį atitinkamame mokesčių jurisdikciją turinčiame subjekte, pažymėdama vieną arba daugiau atitinkamų langelių.

↓ (ES) 2018/822 1 str. 8 punktas ir priedas

IV PRIEDAS

POŽYMIAI

I dalis. Pagrindinės naudos kriterijus

Į bendruosius A kategorijos ir specialiuosius B kategorijos bei C kategorijos 1 dalies b punkto i papunkčio, c ir d punktų požymius gali būti atsižvelgiama tik tuo atveju, jei jie atitinka pagrindinės naudos kriterijų.

Laikoma, kad atitiktis tam kriterijui užtikrinta, jeigu įmanoma nustatyti, kad pagrindinė nauda arba viena iš pagrindinių naudų, kurios, atsižvelgiant į visus atitinkamus faktus ir aplinkybes, asmuo gali pagrįstai tikėtis iš susitarimo, yra mokestinės naudos gavimas.

Atsižvelgiant į požymį pagal C kategorijos 1 dalį, vien tai, kad esama sąlygų, išdėstytų C kategorijos 1 dalies b punkto i papunktyje, c ar d punktuose, negali būti laikoma priežastimi padaryti išvadą, kad susitarimas atitinka pagrindinės naudos kriterijų.

II dalis. Požymių kategorijos

A. Bendrieji požymiai, susiję su pagrindinės naudos kriterijumi

1. Susitarimas, kuriuo atitinkamas mokesčių mokėtojas arba susitarimo dalyvis įsipareigoja laikytis konfidencialumo sąlygos, pagal kurią jis gali būti įpareigotas kitiems tarpininkams ar mokesčių administratoriams neatskleisti, kokiu būdu tas susitarimas galėtų suteikti mokestinės naudos.

2. Susitarimas, kuriuo tarpininkas turi teisę gauti mokestį (arba palūkanas, atlygį už finansavimo išlaidas ir kitokius mokėjimus) už tą susitarimą, o tas mokestis nustatomas atsižvelgiant į:

   a) mokestinės naudos, gautos iš susitarimo, sumą arba

   b) tai, ar susitarimas iš tikrųjų suteikė mokestinės naudos. Tai apimtų tarpininko įpareigojimą grąžinti visus mokesčius arba jų dalį, jei mokestinės naudos, kurios tikėtasi iš susitarimo, negauta visai arba gauta tik jos dalis.

3. Susitarimas, kurio dokumentai ir (arba) struktūra iš esmės yra standartiniai, ir jis yra prieinamas daugiau nei vienam atitinkamam mokesčių mokėtojui ir jo nereikia iš esmės pritaikyti, kad būtų galima jį įgyvendinti.

B. Specialieji požymiai, susiję su pagrindinės naudos kriterijumi

1. Susitarimas, kuriuo susitarimo dalyvis imasi dirbtinių veiksmų, kuriais įsigyjama nuostolingai dirbanti bendrovė, tokios bendrovės pagrindinė veikla nutraukiama ir jos nuostoliai panaudojami siekiant sumažinti savo mokestinę prievolę, be kita ko, perkeliant tuos nuostolius į kitą jurisdikciją arba paspartinant naudojimąsi tais nuostoliais.

2. Susitarimas, kurio poveikis apima pajamų konvertavimą į kapitalą, dovanas ar kitų kategorijų pajamas, kurių apmokestinamo norma yra mažesnė arba kurie iš viso nėra apmokestinami.

3. Susitarimas su numatytais žiediniais sandoriais, kuriuos atliekant lėšos pervedamos žiediniu principu, t. y. įtraukiant tarpinius subjektus, neatliekančius jokios pirminės komercinės funkcijos, arba atliekant sandorius, kurie kompensuoja ar panaikina vienas kitą arba pasižymi kitomis panašiomis savybėmis.

C. Specialieji požymiai, susiję su tarpvalstybiniais sandoriais

1. Susitarimas, susijęs su atskaitomais tarpvalstybiniais mokėjimais, atliekamais tarp dviejų ar daugiau asocijuotųjų įmonių, jeigu tenkinama bent viena iš šių sąlygų:

   a) gavėjas nėra rezidentas mokesčių tikslais jokioje mokesčių jurisdikcijoje;

   b) gavėjas yra rezidentas mokesčių tikslais tam tikroje jurisdikcijoje, tačiau toje jurisdikcijoje:

      i) netaikomas joks pelno mokestis arba taikomo pelno mokesčio tarifas yra lygus arba beveik lygus nuliui; arba

      ii) ta jurisdikcija įtraukta į trečiųjų šalių jurisdikcijų, kurios valstybių narių kartu arba pagal EBPO sistemą yra įvardytos kaip nebendradarbiaujančios jurisdikcijos, sąrašą;

   c) mokėjimas yra visiškai neapmokestinamas toje jurisdikcijoje, kurioje gavėjas yra rezidentas mokesčių tikslais;

   d) mokėjimui taikomas lengvatinis mokesčių režimas jurisdikcijoje, kurioje gavėjas yra rezidentas mokesčių tikslais.

2. To paties turto nusidėvėjimas atskaitomas daugiau nei vienoje jurisdikcijoje.

3. Prašoma atleidimo nuo dvigubo apmokestinimo už tas pačias pajamas ar kapitalą daugiau nei vienoje jurisdikcijoje.

4. Sudarytas susitarimas, kuriame numatytas turto perkėlimas, o suma, laikoma mokėtina už turtą tose jurisdikcijose, labai skiriasi.

D. Specialieji požymiai, susiję su automatiniais informacijos mainais ir tikrąja nuosavybe

1. Susitarimas, dėl kurio gali būti pažeidžiama prievolė teikti informaciją pagal teisės aktus, kuriais įgyvendinami Sąjungos teisės aktai, arba pagal bet kuriuos lygiaverčius susitarimus dėl automatinių finansinių sąskaitų informacijos mainų, įskaitant susitarimus su trečiosiomis valstybėmis, arba kuris pasinaudoja tuo, kad tokių teisės aktų ar susitarimų nėra. Pagal tokius susitarimus bent:

   a) naudojama sąskaita, produktas arba investicija, kuri nėra arba jų tikslas nėra būti finansine sąskaita, tačiau turi savybių, kurios iš esmės yra panašios į finansinių sąskaitų savybes;

   b) vykdomas finansinių sąskaitų arba turto perkėlimas į jurisdikcijas, kurioms neprivalomi automatiniai finansinių sąskaitų informacijos mainai su atitinkamo mokesčių mokėtojo gyvenamosios vietos valstybe, arba naudojamasi tokiomis jurisdikcijomis;

   c) pajamos ir kapitalas perklasifikuojami į produktus ar mokėjimus, kuriems netaikomi automatiniai finansinių sąskaitų informacijos mainai;

d) finansų įstaiga arba finansinė sąskaita arba joje esantis turtas perkeliami arba paverčiami į finansų įstaigą arba finansinę sąskaitą arba turtą, kuriems netaikoma prievolė teikti informaciją pagal automatinių finansinių sąskaitų informacijos mainų procedūrą;

e) naudojamasi juridiniais subjektais, susitarimais ar struktūromis, kuriais panaikinamas arba siekiama panaikinti vieno ar daugiau sąskaitų turėtojų arba kontroliuojančiųjų asmenų prievolę teikti informaciją pagal automatinių finansinių sąskaitų informacijos mainų procedūrą;

f) sudaromi susitarimai, kuriais pažeidžiamos arba išnaudojamos finansinių įstaigų taikomos deramo tikrinimo procedūrų, kuriomis jos siekia laikytis savo prievolių pranešti finansinių sąskaitų informaciją, spragos, be kita ko, naudojamasi jurisdikcijomis, kuriose kovą su pinigų plovimu reglamentuojančių teisės aktų vykdymo užtikrinimo tvarka yra netinkama arba nepakankamai griežta arba juridiniams asmenims ar juridiniams vienetams taikomi skaidrumo reikalavimai yra maži.

2. Susitarimas, kurį sudaro neskaidri teisinės arba tikrosios nuosavybės grandinė pasinaudojant asmenimis, juridiniais vienetais ar struktūromis:

a) kuriais naudojantis nevykdoma arba kurie nevykdo faktinės ekonominės veiklos, pasitelkiant tinkamus darbuotojus, įrangą, turtą ir patalpas, ir

b) kurie yra įsteigti, valdomi, gyvena, yra kontroliuojami arba įsikūrę bet kurioje jurisdikcijoje, kuri nėra tokių asmenų, juridinių vienetų ar struktūrų turimo turto tikrojo (-ųjų) savininko (-ų) gyvenamosios vietos jurisdikcija, ir

c) jeigu tokių asmenų, juridinių vienetų ar struktūrų tikrųjų savininkų, kaip apibrėžta Direktyvoje (ES) 2015/849, neįmanoma nustatyti.

E. Specialieji požymiai, susiję su sandorių kainodara

1. Susitarimas, į kurį įtrauktas vienašališkų apsaugos taisyklių naudojimas.

2. Susitarimas, pagal kurį numatytas sunkiai įvertinamo nematerialiojo turto perdavimas. „Sunkiai įvertinamo nematerialiojo turto“ sąvoka apima nematerialųjį turtą arba teises į nematerialųjį turtą, kurie jų perdavimo iš vienos asocijuotosios įmonės į kitą metu:

a) neturi patikimo palyginamo atitikmens ir

b) tuo metu, kai sandoriai buvo sudaryti, būsimų pinigų srautų arba pajamų, kurias tikėtasi gauti iš perduoto nematerialiojo turto, prognozės arba prielaidos, kuriomis remtasi vertinant nematerialųjį turtą, yra labai nepatikimos, todėl labai sudėtinga nustatyti galutinės nematerialiojo turto sėkmės lygį perdavimo metu.

3. Susitarimas, į kurį įtrauktas funkcijų ir (arba) rizikos, ir (arba) turto tarpvalstybinis perdavimas grupės viduje, jeigu perdavėjo ar perdavėjų planuojamos metinės pajamos neatskaičius palūkanų ir mokesčių (EBIT) trejų metų po perdavimo laikotarpiu būtų mažesnės nei 50 % to perdavėjo ar perdavėjų planuotų metinių EBIT, jei perdavimas nebūtų įvykęs.

↑

V PRIEDAS

A dalis

Panaikinama direktyva ir jos vėlesnių pakeitimų sąrašas
(nurodyti 35 straipsnyje)

Tarybos direktyva 2011/16/ES	(OL L 64, 2011 3 11, p. 1)
Tarybos direktyva 2014/107/ES	(OL L 359, 2014 12 16, p. 1)
Tarybos direktyva (ES) 2015/2376	(OL L 332, 2015 12 18, p. 1)
Tarybos direktyva (ES) 2016/881	(OL L 146, 2016 6 3, p. 8)
Tarybos direktyva (ES) 2016/2258	(OL L 342, 2016 12 16, p. 1)
Tarybos direktyva (ES) 2018/822	(OL L 139, 2018 6 5, p. 1)

B dalis

Perkėlimo į nacionalinę teisę terminai ir taikymo pradžios datos
(nurodyti 35 straipsnyje)

Direktyva	Perkėlimo terminas	Taikymo pradžios data
Direktyva 2011/16/ES	2013 m. sausio 1 d. (2015 m. sausio 1 d. 8 straipsnio atžvilgiu)	
Direktyva 2014/107/ES	2015 m. gruodžio 31 d.	2016 m. sausio 1 d. (2017 m. sausio 1 d. Austrijai)
Direktyva (ES) 2015/2376	2016 m. gruodžio 31 d.	2017 m. sausio 1 d.
Direktyva (ES) 2016/881	2017 m. birželio 4 d.	2017 m. birželio 5 d.
Direktyva (ES) 2016/2258	2017 m. gruodžio 31 d.	2018 m. sausio 1 d.
Direktyva (ES) 2018/822	2019 m. gruodžio 31 d.	2020 m. liepos 1 d.

VI PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 2011/16/ES	Ši Direktyva
1 – 7 straipsniai	1 – 7 straipsniai
8 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys	8 straipsnio 1, 2 ir 3 dalys
8 straipsnio 3a dalis	8 straipsnio 4 dalis
8 straipsnio 6 dalis	8 straipsnio 5 dalis
8 straipsnio 7 dalis	8 straipsnio 6 dalis
8 straipsnio 7a dalis	8 straipsnio 7 dalis
8 straipsnio 8 dalis	8 straipsnio 8 dalis
8a straipsnio 1 dalis	9 straipsnio 1 dalis
8a straipsnio 2 dalis	–
8a straipsnio 3 dalis	9 straipsnio 2 dalis
8a straipsnio 4 dalis	9 straipsnio 3 dalis
8a straipsnio 5 dalis	9 straipsnio 4 dalis
8a straipsnio 6 dalis	9 straipsnio 5 dalis
8a straipsnio 7 dalis	9 straipsnio 6 dalis
8a straipsnio 8 dalis	9 straipsnio 7 dalis
8a straipsnio 9 dalis	–
8a straipsnio 10 dalis	9 straipsnio 8 dalis
8aa straipsnis	10 straipsnis
8ab straipsnis	11 straipsnis
8b straipsnio 1 dalis	–
8b straipsnio 2 dalis	12 straipsnis
9 straipsnis	13 straipsnis
10 straipsnis	14 straipsnis
11 straipsnis	15 straipsnis

12 straipsnis	16 straipsnis
13 straipsnis	17 straipsnis
14 straipsnis	18 straipsnis
15 straipsnis	19 straipsnis
16 straipsnis	20 straipsnis
17 straipsnis	21 straipsnis
18 straipsnis	22 straipsnis
19 straipsnis	23 straipsnis
20 straipsnio 1 – 4 dalys	24 straipsnio 1 – 4 dalys
20 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa	24 straipsnio 5 dalies pirma ir antra pastraipos
20 straipsnio 5 dalies antra pastraipa	24 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
20 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	24 straipsnio 5 dalies ketvirta pastraipa
20 straipsnio 6 dalis	24 straipsnio 6 dalis
21 straipsnio 1 – 4 dalys	25 straipsnio 1 – 4 dalys
21 straipsnio 5 dalies pirma ir antra pastraipos	25 straipsnio 5 dalies pirma pastraipa
21 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa	25 straipsnio 5 dalies antra pastraipa
21 straipsnio 5 dalies ketvirta pastraipa	25 straipsnio 5 dalies trečia pastraipa
21 straipsnio 6 dalis	25 straipsnio 6 dalis
22 straipsnio 1 dalis	26 straipsnio 1 dalis
22 straipsnio 1a dalis	26 straipsnio 2 dalis
22 straipsnio 2 dalis	26 straipsnio 3 dalis
23 straipsnis	27 straipsnis
23a straipsnis	28 straipsnis
24 straipsnis	29 straipsnis
25 straipsnio 1 dalis	30 straipsnio 1 dalis
25 straipsnio 1a dalis	30 straipsnio 2 dalis

25 straipsnio 2 dalis	30 straipsnio 3 dalis
25 straipsnio 3 dalis	30 straipsnio 4 dalis
25 straipsnio 4 dalis	30 straipsnio 5 dalis
25a straipsnis	31 straipsnis
26 straipsnis	32 straipsnis
27 straipsnis	33 straipsnis
28 straipsnis	35 straipsnis
29 straipsnis	34 straipsnis
30 straipsnis	36 straipsnis
31 straipsnis	37 straipsnis
I – IV priedai	I – IV priedai
–	V priedas
–	VI priedas